Taxa poștală achitată în numerar conform ordinului Direcției Generale P. T. T. Nr. 24551/1939.
Reg. com. 3262/1932, Reg. Publicațiilor Trib. Ilfov Nr. 142/1928.
Proprietar: Dr. ILIE RĂDULESCU

4 PAGINI 5 LEI

Porunca Vremii

ANUL XIII No. 2702 Sâmbătă 15 Ianuarie 1944

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

PREȚUL ABONAMENTELOR: Sate 1.600, Orașe 2.000 | Instituții 5.000, Străinătate 6.000

Conturi C. E. C.: Abonați 1224, Depozitari 10405

TELEFOANE: Redacția, Direcția, Tipografia

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București I, Str. Brezoianu 38

„TREBUIE SĂ SMULGI INIMA GOIULUI ȘI SĂ OMORI PE CEL MAI BUN DINTRE CREȘTINI"

TALMUDUL

Finis Poloniae!

de Dr. Ilie Rădulescu

Unde ești Kosciuszko? A trecut abia un veac și jumătate de la 14 Octombrie 1794, când marele erou polonez sentenția, pe ruinele înfrângerii dela Maciejowice, „Finis Poloniae!", și drama chinuitei națiuni vecine este reeditată îngrozitor și fără speranță într'o îmblânzire a soartei vitrege. „S'a sfârșit cu Polonia!" pare să fie acum o lozincă definitivă, inapelabilă. Dela cine ar mai putea nădăjdui Polonia în dreptatea cauzei sale, de vreme ce o părăsește și Anglia, marea și generoasa Anglie pentru care națiunea polonă și-a jertfit, fără precupețire, sângele, în acest război?

Situațiile sunt acum clare, nici o nedumerire asupra soartei Poloniei, libertății ei naționale și independenței statului polonez, nu mai e cu putință. Ambiguitățile au fost împrăștiate și — la bâlbâelile propagandei britanice sau la invitațiile stăruitoare adresate de anglicani guvernului polonez emigrant dela Londra, de a se înțelege cu Rusia sovietică — Moscova a răspuns, însfârșit, incisiv și categoric: Polonia nu va mai reinvia! Imperialismul bolșevic nu admite o Polonie în granițele ei de dinainte de 1 Septembrie 1939, nu acceptă nici chiar o Polonie liberă pe jumătatea de teritoriu ce i-ar mai rămâne, după satisfacerea pretențiilor anexioniste ale Rusiei sovietice. Stalin începe să se mărturisească: vrea să incorporeze latifundiei slave, jumătate din pământul Poloniei. Și vrea să domine restul Poloniei, print'o republică bolșevică, afiliată Uniunii Sovietice, ceeace în fond înseamnează dispariția totală și definitivă a Poloniei. Cum reacționează Marea Britanie la asalturile Moscovei împotriva vechei și credincioasei ei aliate? Stă cu brațele încrucișate, ratifică — cu o lașă indiferență — masacrul națiunii poloneze și promite Poloniei... alte compensații, în paguba unei Germanii învinse, bineînțeles când și dacă va fi înfrântă.

Evident, victoriile militare ale Sovietelor și înaintarea vârfurilor ofensivei armatei roșii până la granițele fostei republici poloneze, încurajează Rusia sovietică să iasă din mutismul de până acum asupra revendicărilor sale teritoriale și să-și formuleze pretențiile asupra Poloniei răsăritene. Tonul sentențios cu care vorbește agenția Tass, lasă însă impresia netă că între bolșevici și anglo-americani s'a stabilit o înțelegere asupra cererilor teritoriale ale Moscovei. Nu vrem să spunem numaidecât că Stalin a reușit să obțină, la Teheran, adeziunea d-lui Roosevelt la revendicările Rusiei asupra Europei, în schimbul marilor contracte de furnituri pe care le-a făcut industriei americane. Totuși, din faptul că agenția Tass nu se mărginește, în declarația sa, să pretindă incorporarea Poloniei răsăritene, ci angajează și pe anglo-americani în compensațiile ce se vor da în apus și în dauna Germaniei, națiunii poloneze, reese în mod limpede că aliații nu se găsesc în fața unei surprize atunci când Moscova rostește descompunerea Poloniei.

Ce valoare au compensațiile ce se promit Poloniei și ce mângâiere pot să dea ele națiunii polone, pentru am[illegible]putările teritoriale ce i [illegible] cer? E inutil să discută[illegible]. Problema înfrângerii G[illegible]maniei este, în orice c[illegible] chestie de durată și [illegible]tă în unele eventuale [illegible]rații nu poate acoper[illegible] ficiile imediate ce se [illegible] Poloniei. Și, dac'ar fi [illegible] a-[illegible]! Acuzațiile pe [illegible] Moscova le ridică ins[illegible] contra guvernului pol[illegible] dela Londra, prefate[illegible] deznodământ și [illegible]tragic, integral, al Polo[illegible] în aceeași declarație a [illegible]ei oficiale sovietice se [illegible] într'adevăr, învinui[illegible]e emigranților, prec[illegible]-se că guvernul lor s'a dovedit nu numai incapabil, dar și favorabil Germaniei, pe care a ajutat-o, printr'o politică dezastruoasă. Ceeace vrea să spună că Moscova e puțin dispusă să aibă relații cu guvernul emigrant polonez și că preferă pe comuniștii ei polonezi, în frunte cu Wasilewska, pe care i-a și pregătit pentru viitorul guvern dela Warsovia, care va afilia Polonia Uniunii republicelor sovietice.

Ironia loviturii sovietice stă, desigur, și în preocuparea Moscovei de a da raptului ei toate aparențele legalității, în așa fel ca să nu mai existe niciodată pentru Polonia îndreptățirea unei revizuiri a arbitrarului bolșevic. Se argumentează astfel că încorporarea Poloniei răsăritene se face pe baza unui plebiscit din 1939, când populația acestor teritorii s'a pronunțat, cu o impresionantă unanimitate, pentru Soviete. Ce înseamnează un astfel de plebiscit, sub teroarea comisarilor sovietici și în prezența armatelor de ocupație bolșevice, nu e nevoie să mai spunem. Și Lituania, Letonia și Estonia, deși au populații cu naționalitate distinctă, s'au încadrat „de bună voie" și prin „votul lor liber" în împărăția lui Stalin!

Dacă, astfel, problema Poloniei răsăritene se poate considera legal deslegată, nici cu Polonia occidentală lucrurile nu vor merge cu mult mai greu. Pe deoparte agenții politici comuniști polonezi, pe de alta trupele roșii poloneze instruite la Moscova, își vor lua sarcina să definitiveze dispariția Poloniei. Are dreptate ziarul suedez „Aftontidningen" să scrie, reproducând un comentar al presei sovietice: „Dacă polonezii dela Londra nu vor putea găsi o soluție corespunzătoare, atunci trupele poloneze de sub comanda generalului Berling vor pune ordine în Polonia". Bolșevicii și-au luat — cum vedeți — toate măsurile, spre a asigura exprimarea... voinței libere a națiunii poloneze, de a se afilia Rusiei sovietice.

Soarta Poloniei a fost, așa dar, hotărîtă: libertatea polonezilor și independența statului polon vor fi sugrumate pentru totdeauna. Polonia va muri definitiv și nici o speranță de reînviere poloneză nu va mai înmuguri în imensitatea ucigătoare a latifundiei slave. Dela a treia împărțire a Poloniei, de acum o sută cincizeci de ani, națiunea polonă s'a putut hrăni mereu cu idealul unei resurecții naționale. Dar, acest ideal s'a sprijinit nu numai pe posibilitățile de a purta o luptă pentru libertate, ci și pe risipirea polonilor în cadrul a trei mari împărății, în veșnică dispută și care aveau interesul să alimenteze frământarea națională a acestui popor. Integrând acum totalitatea națiunei polone în hotarele ei, Rusia sovietică va izbuti să-i frângă orice rezistență, să gâtuiască, în fașă, orice agitație națională. Și rușii nu sunt numai mari maeștri în anihilarea oricăror impulsuri naționale, nu sunt numai experți în deportări și asasinate, ci au la îndemână și pustiurile înghețate ale Siberiei, unde se poate stinge ușor și fără apeluri la o umanitate ultragiată, orice svâcnire de viață, orice frenezie a libertății.

Tragedia Poloniei stigmatizează indelebil „lealitatea" Marei Britanii. Finis Poloniae aruncă o umbră infamă asupra prestigiului, autorității anglicane și condamnă aspru miopia oamenilor de stat poloni cari au crezut ușuratec în Anglia și și-au desființat astfel patria. Drama e cu atât mai chinuitoare, cu cât nici un alt popor ca polonii, n'a jucat mai deplin sângele și toate resursele sale pe cartea Marei Britanii, pentruca să înregistreze acum o mai groaznică dezamăgire. Nu trebue să se uite

(Continuare în pag. 3-a)

Jidovul din New York aprovizionându-se cu opere de artă din Italia... eliberată de aliații lui anglo-saxoni

Et caetera

Niște draci de copii...

La o secție a unui tribunal se judeca un proces de divorț.

Soțul mai fusese căsătorit odată și soția asijderea. Se cunoscuseră chiar în vremea primelor respective căsătorii. „Oameni de lume" — și domnul și doamna — s'au despărțit, de prima soție și primul soț, prin ceiace se chiamă „bunăînțelegere" însă cu oarecari subtilități procedurale cari au făcut ca, ambii, să fie liberi, cam în acelaș timp.

Cadrului fiind spart, prin recăsătorirea „domnului" cu „doamna" din primele perechi, lucrurile ar fi putut merge minunat. S'ar fi putut chiar, ca „doamna" să se recăsătorească și ea cu „domnul", prin schimbarea pozițiilor respective și altă înregistrare la Oficiul de stare civilă. Nu s'a făcut.

S'a întâmplat însă, ca „domnul" să aibă copii măricei din prima căsătorie — doi la număr — și „doamna" la fel. Băeți și fete, lăsați de tribunal — la desfacerea primelor căsătorii — „domnului" și „doamnei" intrați în noua căsătorie și aflători, deci în inventarul nouei căsnicii.

Ce-a urmat a fost un adevărat balamuc. Copii, în copilăria lor, au prefăcut casa într'un adevărat infern. Două perechi de drăcușori fiecare cu micile lor intrigi, nemulțumiri, speculațiuni mărunte. „Domnul" își luase, bietul om câmpii și „doamna" nu mai dădea pe la domiciliu. Cât despre casă, ajunsese pe mâna slugilor.

Așa s'a făcut că, încodată „oameni de lume", noua căsnicie a ajuns cum spusei la tribunal spre nouă și legiuită despărțime...

Gurile rele spun că — toți copii au făcut pozna ca fiecare din părți să-și refacă vechile căminuri bine înțeles fără legala consfințire a împăcării — codul civil opunându-se.

Morala: când aveți copii — lăsați-vă de drăcie!

— XX —

Englezii nemulțumiți

de campania din Italia

Germanii opun o rezistență dârză atacurilor anglo-americane

Lisabona, 13. (ESS). **Revista engleză de stânga „Tribune" critică campania anglo-americană din Italia și scrie: Eden ne-a sfătuit să așteptăm ceeace se va întâmpla în Italia. Dar așteptăm de mult și am văzut o mulțime de lucruri.**

Acum câteva săptămâni de pildă ministerul de informațiuni a dat asigurări că până în Crăciun anglo-americanii se vor găsi la Roma. La început se spusese chiar că cum pe la Crăciun ei se vor găsi chiar în câmpia Padului. Totuși trupele noastre se găsesc încă la 80 de mile sud de Roma. Acum câteva luni nici un comandant anglo-american din Europa sau din Pacific n'a vorbit despre așteptare ci a făcut profeții optimiste. Ei au declarat: „Noi vom sdrobi liniile dușmane, nu ne vom chinui să înaintăm sărind din insulă în insulă.

„Tribune" încheie spunând că așa cum s'a arătat până acum totul a fost un mare bluff. Intrebarea care se pune însă este cine trebue să fie amăgiți: poporul englez sau inamicul?"

GERMANII REZISTA CU INDARJIRE

Geneva, 13 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

O știre din Londra semnalează că „americanii înaintează zilnic cu câțiva centimetri, cu mare greutate pe șoseaua ce merge la Roma", după cum constată trimisul special al ziarului „Daily Mail" pe lângă armata a 5-a, Alexander Clifford, cu privire la situația militară din Italia.

Luptele, precizează ziaristul englez, sunt crâncene și grele pe timp de iarnă și câștigurile sunt atât de mici încât nu pot fi apreciate. Faptul că este nevoie de două zile pentru a curăța de inamic un mic cătun, cum este San Vittore, este semnificativ și el dă putință tuturor oamenilor din Anglia să-și dea seama de încetineala operațiilor. Dar este imposibil să se schimbe ceva, dată fiind rezistența dârză pe care o opun germanii.

Un colonel american, înapoiat depe front, a declarat trimisului special al ziarului DAILY MAIL că poate să-i citeze un exemplu foarte semnificativ:

Intr'o zi, trupele americane au avut misiunea, a spus colonelul american, să ocupe o mică localitate probabil organizată defensiv de către germani. Pentru acest motiv s'a hotărît ca localitatea să fie distrusă mai înainte de a se ad atacul. Când în cele din urmă soldații americani au trecut la asalt, ei au fost primiți de focu linfernal venind din văile fortificate de germani și din etajele de jos ale caselor. Germanii transformaseră fiecare casă într'un mic fort. A fost un adevărat infern pentru americani.

S'a ajuns într'adevăr, termină ziaristu lenglez, la o fază a operațiilor în cursul cărora o slabă ariergardă germană, stabilită într'o localitate, este capabilă să oprească întreg frontul.

Alegerea noului arhiepiscop al Chișinăului

și Mitropolit al Basarabiei

P. S. Efrem Tighineanu, întrunind majoritatea de vot uri, a fost proclamat ales

Colegiul electoral pentru alegerea de chiriarhi s'a întrunit Miercuri din nou pentru alegerea noului arhiepiscop al Chișinăului și Mitropolit al Basarabiei.

După săvârșirea slujbei religioase, oficiată în catedrala Sfintei Patriarhii de către P. S. Atanasie Bârlădeanu, asistența a trecut în sala de ședințe a Camerei.

Erau de față I. P. S. S. Patriarhul Nicodim, d. prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de miniștri, d. prof. Ion Petrovici, ministrul culturii naționale și al cultelor, I. P. S. S. Nicolae al Ardealului, Tit al Bucovinei, Nifon al Olteniei, membrii permanenți ai Colegiului electoral, precum și membrii Consiliului eparhial din Arhiepiscopia Chișinăului.

I. P. S. S. Patriarhul Nicodim, președintele adunării, deschizând ședința, dă cuvântul d-lui prof. Ion Petrovici, care citește mesagiul pentru convocarea Colegiului electoral pentru alegerea noului Mitropolit al Basarabiei.

I. P. S. Patriarhul Nicodim rostește apoi următoarele:

ONORATA ADUNARE,

Cum ați auzit din citirea mesagiului, sunteți convocați pentru a păși la alegerea arhiepiscopului Chișinăului și Mitropolit al Basarabiei. In zilele de ieri și de alaltăeri ați mers în număr mai important cu câte o singură persoană. Fac apel ca și astăzi tot așa să mergeți, pentru ca votul Dvs. să aibe rezultatul dorit.

Se formează apoi biuroul, cu secretarii Colegiului electoral, după care se face apelul nominal al membrilor, prezenți fiind 134, iar majoritatea absolută 89. Bărbați de încredere pentru a veghea la regularitatea votării sunt aleși d-nii Pantelimon Halipa și Ștefan Ciobanu.

D. secretar al Colegiului dă citire articolului 118 din statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române după care ședința se suspendă pentru 10 minute.

La redeschiderea ședinței, adunarea trece la exprimarea votului. P. S. Efrem Tighineanul, întrunind 106 voturi, I. P. S. S. Patriarhul Nicodim îl proclamă ales Arhiepiscop al Chișinăului și Mitropolit al Basarabiei.

Cuvântarea I. P. S. S. Patriarh Nicodim

I. P. S. S. Patriarhul Nicodim, adresându-se apoi noului ales a rostit următoarele:

PREA SFINȚITE EFREM,

La vacantarea scaunului de arhiepiscop al Chișinăului în calitatea care o aveai de arhiereu vicar al arhiepiscopiei Chișinăului ai fost însărcinat să suplinești vacanța de Arhiepiscop al Chișinăului. Te-ai dus acolo și de atunci și până astăzi, nu știu ce ai făcut, dar ai reușit să descui inimile credincioșilor pentru Prea Sfinția Ta. (Aplauze).

Se zice că în lumea fizică este o buruiană care se numește „iarba fiarelor", pe care dacă o găsește cineva cu ea poate descuia orice lacăt și orice încuietoare. Se zice, eu nu am văzut-o! Dar în lumea duhovnicească, în adevăr, este planta aceasta și o recomandă însuși Mântuitorul Christos: este Dragostea. (Aplauze).

Te-ai servit de aceasta și ai descuiat inimile credincioșilor de acolo; nu pentrucă a fost Dragostea adevărată, dragostea mincinoasă, de fațadă, că este și dragoste de aceasta. Și ai însoțit-o de smerenie. Se vede că ai urmat pilda vestitului ascet, al cărui nume îl porți, Efrem Sirul, acel scriitor de învățături creștinești, pe care cu plăcere le citește lumea creștină.

Ai răspândit, așadar, acolo dragostea întemeiată pe credința și pe nădejdea creștină. Ce frumos se potrivește aici Troparul acela care se cântă la Sfântul Nicolae:

„Indreptător credinței și chip blândețelor, Te-a arătat pe Tine, Adevărul lucrurilor..."

Deaceea ai câștigat cu sărăcie cele bogate și cu smerenie cele înalte. N'ai umblat după câștiguri materiale ai iubit sărăcia și ai câștigat înălțimea harului, pe care ți-au prețuit-o inimile credincioșilor, de acolo.

Ai iubit smerenia și ai căpătat iubirea celor care te-au înconjurat. Și iacă-te, dacă așa ai lucrat, vezi cum Dumnezeu a făcut lucrurile, că s'a întâmplat cu Sfinția Ta ce nu s'a întâmplat cu mulți: ai pășit deodată și peste treapta de Episcop și peste treapta de Arhiepiscop și te-ai urcat pe scaunul mitropolitan.

Ei bine, Prea Sfințite Efrem, am toată speranța că și de acum înainte vei proceda tot așa: vei fi îndreptător credinței, vei învăța pe credincioșii de acolo credința așa cum o învață Christos în Evanghelia Lui și vei sădi în inimile credincioșilor de acolo nădejdea cea desăvârșită în Dumnezeu și, peste toate iubirea. Iubirea tuturor către Dumnezeu și iubirea unuii către alții și iubirea către legea creștină și iubirea către Patrie și iubirea către Neamul Românesc (Aplauze).

Dacă vei face așa, vei înarma pe credincioșii din Basarabia cu arma cea mai puternică, care nu se teme de nici-o primejdie și care nu se turbură înaintea niciunui necaz. (Aplauze).

Ai dar cuvântul, să te adresezi celor care ți-au deschis inima.

Cuvântarea I. P. S. Efrem Tighineanu

I. P. S. Efrem Tighineanu a răspuns apoi următoarele:

Inalt Prea Sfințite Președinte, domnule ministru, Inalt Prea Sfințiți și Prea Sfințiți Părinți Prea Cucernici, Domnilor,

Vacantându-se scaunul de Arhiepiscop al Chișinăului și Mitropolit al Basarabiei, prin demisia Mitropolitului Gurie Grosu, acum adormit în Domnul, Marele Colegiu electoral a fost convocat pentru alegerea noului titular în acest scaun vacant, potrivit rânduelilor în vigoare ale Bisericii noastre drept slăvitoare. După obișnuita rugăciune de chemarea Duhului Sfânt, procedându-se la votare, smerenia mea am fost cinstit cu încrederea majorității Marelui Colegiu pentru ocuparea scaunului de arhiepiscop al Chișinăului și Mitropolit al Basarabiei.

In urma acestui rezultat sunt pro

(Continuare în pag. 3-a)

(x) P. S. Efrem, arhiepiscop al Chișinăului și mitropolit al Basarabiei

SCRISORI DIN PARIS

Franța și chestiunea evreească

Paris, Ianuarie

Singurul ziar antisemit francez de dinainte de război, „La France enchainée" („Franța în lanțuri") apărea neregulat și se vindea pe sub mână, în fugă, înainte de a prinde de veste fie agenții forței publice, fie bătăușii plătiți de acea „Ligă Internațională Contra Antisemitismului" (LICA), despre care I. V. Emilian a scris atâtea interesante articole în „Porunca Vremii". Astăzi epigonii eroicei „France enchainée" sunt legiune: Je suis partout, La Gerbe, Notre Combat, Le Cri du Peuple, Le Cahier Jaune, etc., etc. Ar trebui să citez toată presa pariziană, în frunte cu „L'Oeuvre" al lui Marcel Déat, pentrucă, efectiv, nu a mai rămas un singur ziar care să nu fi priceput amploarea pericolului judaic și care să nu fi pornit, în coloanele sale, o campanie de luminare a opiniei publice.

Trebuie să recunoaștem că și circumstanțele externe s'au pretat la înlesnirea propagandei antijudaice. In 1940, după înfrângere, Franța era setoasă de a găsi, nu atâta un țap ispășitor, ci pe adevăratul responsabil al războiului. Evident, responsabilii erau denunțați atunci în toate colțurile. Cine ar răsfoi presa franceză din Iunie până în Septembrie 1940 ar fi uimit de multitudinea vinovaților sau pretinșilor vinovați, propuși de ziare vindictei publice: parlamentarii, generalii, prelații superiori, partidele, burghezia și până la urmă toți electorii. Totuși, încet încet, adevărul se decantează și principalul vinovat al dezastrului se impune treptat, dar sigur, atenției generale. Pentrucă peste tot, și în spatele masoneriei, și în dosul comunismului, al partidelor, al parlamentarilor, ancheta implacabilă a presei descoperă trădăturile aceluiaș personaj unic, omniprezent, atotputernic: Israel!

Rezultatele anchetei se condensează în statistici impresionante. Se dovedește că Franța fusese invadată de peste un milion de evrei, 500.000 în Africa de Nord, restul în metropolă. Se determină procentajul elementului semit în principalele ramuri de activitate și se constată cu stupoare că mai mult de jumătate din presă, mai mult de 90% din industria cinematografică și peste 80% din comerțul bancar se aflau în mâinile evreilor. Rotschild și Finaly posedă, numai ei doi, mai mult de 150 de miliarde de franci de dinainte de război.

Intervenția autorităților publice

Aceasta fiind situația, oamenii politici ai Franței din 1940 au înțeles că pentru vindecarea rănilor adânci ale patriei problema evreească trebuia rezolvată fără întârziere și cât mai radical. Și anume, pentru asanarea Franței, au propus realizarea următoarelor trei deziderate:

1. Eliminarea evreilor din toate posturile influente, de unde conduceau afacerile țării;

2. Găsirea și formarea de militanți însărcinați cu luminarea opiniei publice și cu expunerea pericolului evreiesc, pentru a-l anihila pe totdeauna;

3. A pune bazele unei legislații susceptibile de a proteja Franța împotriva evreilor, prin legi și decrete referitoare la comunitățile evreiești, la particularii evrei și la bunurile evreiești.

Aceste deziderate sunt pe punctul de a fi realizate. Guvernul francez a reușit deja să elimine majoritatea elementelor evreiești dela posturile oficiale de conducere. In privința formării „instructorilor antisemiți" atât Comisariatul pentru chestiunile evreiești, cât și Institutul pentru studiul problemei judaice, cât și presa periodică și cotidiană au ajuns la rezultate destul de satisfăcătoare. Un fapt e cert: toți francezii fie ei gaulliști, anglofili sau anticolaboraționiști, au aflat că există o chestiune evreească și au învățat să-i aprecieze gravitatea. Din punctul acesta de vedere opera deja realizată nu va mai putea fi distrusă de nici o propagandă, orice s'ar întâmpla după război.

In ceeace privește punctul al treilea, al legislației antijudaice, guvernul francez execută de mai bine de trei ani decretele prevăzând eliminarea evreilor nu numai din viața politică și culturală a neamului, ci încă și din acea citadelă aparent inexpugnabilă, a comerțului, industriei și înaltei finanțe.

Evreii contraatacă

In timp ce Franța metropolitană reușește să se desbare de influența judaică, evreii iau cu asalt Africa de Nord. A fost suficientă debarcarea americanilor, însoțiți de experți economici, comerciali și financiari evrei, pentru ca generalul Giraud, care guverna încă în Algeria să fie obligat, în ciuda sentimentelor sale naționaliste, reacționare și antisemite, a anula decretele Vichyului și a repune în vigoare vechea lege Crémieux, acordând evreilor egalitatea de drepturi absolute. Când este însă egal în drept cu creștinul, în fapt evreul își constitue îndată o superioritate din care știe apoi să tragă o sumă de avantagii și favoruri personale.

Intr'adevăr, nu avem decât să luăm câteva exemple, pentru a ne da seama că departe de a renunța la planul lor de hegemonie în interiorul fiecărei nații (imperialismul judaic e de spațiu mici, spre deosebire de cel anglo-sovietic, care e mondial. Ambele merg însă mână în mână și francezii din Africa de Nord au zilnic ocazia să verifice acest adevăr simplu), evreii înțeleg să-și recucerească toate pozițiile de conducere pierdute în metropolă.

Astfel, în tot Marocul și în toată Algeria au realizat în ultimul an monopolul comerțului „negru", cum se plânge un jurnal din Rabat, temându-se de reacția violentă a populației spoliate.

Postul de radio Alger, ca și postul francez din Londra, a absorbit pe toți foștii speakeri evrei din Paris. Dacă francezii adevărați au onoarea de a fi murit la Bir-Hakeim, de a fi căzut în Siria sau de a lupta acum în Italia de sud, patrioții evrei s'au plasat în proporție de 90% în radiodifuziunea și în gazetăria disidentă. Ca să revenim la postul de radio Alger, găsim — printre cei 18 speakeri evrei însărcinați să dea francezilor lecții de patriotism, să califice pe Mareșalul Pétain drept „individ sinistru" când nu-l califică pur și simplu „trădător" — afară de o veche cunoștință

AMIEL

(Continuare în pag. 3-a)

Gând și suflet

Femeia germană și familia

La toate popoarele civilizate, familia constitue temelia pe care se reazimă forța Statului. Un popor nu poate ajunge la o unitate națională, atât timp cât fiecare membru al său nu tinde către unitatea familiei sale. In sânul ei, toți membrii trebuesc să fie uniți, prin năzuințe și realizări comune.

Evreii cari nu au o patrie, au isbutit totuși, în decursul timpurilor, să se mențină ca națiune și rasă distinctă, fără a se asimila popoarelor în mijlocul cărora trăesc și să constitue o comunitate aparte, într'un stat străin, tocmai pentrucă noțiunea de familie s'a confundat la ei cu rațiunea de a exista.

Dacă această unitate au putut-o realiza evreii, cu atât mai ușor o pot dobândi popoarele adunate în state naționale, unde familia și statul se întemeiază pe elementul etnic, pe națiune.

Spre a fi în spiritul vremii, să aruncăm o privire în țările în care regimul naționalist a provocat o evoluție a ordinei sociale, ca astfel să ne dăm seama de importanța pe care o are unitatea familiei în viața statului, familie care se confundă cu însăși existența lui.

In Germania, triumful regimului național-socialist s'a sprijinit tocmai pe această unitate nezdruncinată a familiei.

La japonezi, noțiunea de familie este un lucru sacru, care se transmite din generație în generație. Dacă, în Japonia, purtătorul acestei tradiții este bărbatul, la noi, în țările europene, femeia este aceia care veghiază ca unitatea familiei să rămână neatinsă. Ea ține vie flacăra credinței strămoșești, așa cum tot ea este aceea care se ocupă de educarea copiilor. Căci în îndrumarea ce se dă copilului rezidă toată forța de mai târziu a omului, care va fi chemat să-și întemeieze o familie. Invățămintele primite în acest timp nu se vor șterge niciodată din mintea lui. Copilul trebue învățat să-și iubească țara și să respecte cultul părinților săi. Cărui copil nu i-au rămas în minte figurile legendare ale eroilor neamului, sau numele martirilor credinței lui?

Ce exemplu mai concludent și mai plin de învățăminte pentru noi, decât activitatea pe care o desfășoară femeia germană? Dușmanii de pretutindeni ai național-socialismului consideră femeia germană ca o sclavă. Aportul adus de ea națiunii germane este anonim, dar cât este de nemăsurat în perseverență și în abnegație și cât de rodnic în realizări?

Fuehrerul și-a dat seama că femeia germană și-a înțeles menirea și de aceea a făcut apel la sprijinul ei. Copilul german crește în sânul familiei, în spiritul sănătos al părinților, mama devotându-se în întregime educării și creșterii lui, dăruindu-l apoi colectivității, gata spre a se înrola în rândurile tineretului hitlerist, unde va fi pregătit pentru lupta și triumful ideii naționale, prin educația colectivă, pe care mama germană a început-o și o completează atât de fericit, în cadrul familiei.

Când copilul se întoarce acasă, după orele petrecute cu tovarășii săi, în sălile de curs și în lagărele de muncă, cu sufletul entuziast și trupul oțelit, el găsește în sânul familiei o atmosferă de continuitate care îl întărește și mai mult.

Această atmosferă este creiată de femeia germană. Ea este aceea care face puntea de trecere între mentalitatea generației de eri și cea de azi, a tineretului hitlerist, luptătorii de mâine ai Reichului.

Meritul femeii germane de azi este de a se fi contopit cu idealurile și năzuințele neamului, de a le ține vii în spiritul generațiilor prezente și de a le transmite generațiilor viitoare.

MARINA FLORU

Cheile dela ușile podului să fie totdeauna la loc bine cunoscut de toți locatarii casei, pentru a se putea deschide de urgență în caz de bombardament cu bombe incendiare.

ALB ȘI NEGRU

NE...

...surprinde atitudinea binevoitoare a unora dintre scriitori față de plaga traducerilor. E adevărat că unii dintre ei mai abjură câte-odată, probabil din cauza nemulțumirilor personale, dar majoritatea celor care scriu prin gazete și reviste se arată foarte încântați că gem vitrinile de maculatură.

Argumentele cele mai des invocate sunt două: Traducerile ar înmulți numărul cititorilor și-ar fi generatoare de cultură, fiindcă, vedeți dv., fără traduceri am rămâne niște iluștri analfabeți, iar cititorii, în loc să citească pe cărți, ar citi în stele, care, fie vorba între noi, sunt ceva mai multe decât toate traducerile la un loc...

Dar, să admitem c'ar avea dreptate. Schimbă însă cu ceva soarta scriitorului român această inflație de literatură importată—a scriitorului care e sistematic refuzat de editori, mai ales cei tineri, sub cuvânt că literatura română inedită n'are căutare? Și-apoi s'a gândit cineva ce influență nefastă au unele scrieri asupra sufletului românesc, înstrăinându-l de frumusețile moravurilor și peisagiilor noastre? Indopându-l mereu cu toate nimicurile, are s'ajungă într'o zi complet străin de spiritualitatea noastră și n'are să ceară decât această literatură cu care-l îmbie lipsa de scrupul a diverșilor negustori de hârtie tipărită. Salutăm traducerea capod'operilor — făcută bineînțeles de oameni pricepuți — dar multe sunt capodoperile care merită să fie traduse? De trei-patru ani de când au invadat traducerile, te miri dacă merită acest nume zece-douăzeci, din cele câteva sute în care-am ajuns aproape anual, întrecând tipăriturile originale.

Cine aplaudă inflația traducerilor să ia seama că va plăti scump acest entuziasm nesocotit. Dealtfel a și început să se simtă urmările. Priviți de curiozitate prin vitrine sau întrebați pe orice librar câte cărți de-ale autorilor români se vând în comparație cu traducerile și veți fi lămuriți.

DIRECTORUL

...revistei „VREMEA" d. Vladimir Donescu vrea să-și lămurească cititorii asupra scumpetei cărților care e cam excesivă dela un timp față de posibilitățile de cumpărare ale majorității cititorilor. Iată ce socoteli face d-sa în articolul „Dece este cartea scumpă" apărută în ultimul număr al revistei d-sale:

„Luăm costul mediu al unui volum — 500 lei — și prezentăm socotelile contabilicești.

Librarul, autorul, poșta, expediția, transportul, au drepturile lor fixe, din prețul de cost.

Astfel:
25 la sută librarul, deci 125 lei
20 la sută autorul, deci 100 lei
5 la sută poșta, deci 25 lei
5 la sută expediția, transportul, deci... 25 lei
10 la sută chelt. de încasare, pierderi de transport, retururi etc 50 lei.
Total 325 lei.
din prețul volumului de 500 lei.

Deci 175 lei rămân editorului pentru acoperirea hârtiei, tiparului, desenelor, clișeelor, funcționarilor, chiriei, impozitelor".

După socoteala d-lui Donescu, ar însemna că editorului nu-i rămân... aproape nimic, bietul de el sacrificându-se pentru alții, îndeosebi pentru autor care primește 20% din „prețul de cost" cum pretinde dumnealui d. Donescu! Mărturisim că se pricepe la socoteli, dar am vrea să știm care editor dă autorilor acest procent, fiindcă noi știm că lucrurile se petrec altfel cu autorii români, cari în foarte mare parte, și tocmai cei care trebuesc sprijiniți contribue cu bani la costul tiparului uneori chiar integral. Cât privește traducerile, care se vând ca pâinea caldă, nici nu mai vorbim asupra dreptului de autor, fiindcă d. Donescu știe prea bine cât se plătește pentru el, dacă se plătește... și-atunci?

Sărmanii editori, sunt într'adevăr de plâns. Câștigă milioane și tot alții încasează procentele cele mai copioase! Dac'am râde ar striga și pietrele, ca 'n parabolă.

Dar d. Donescu are și editură așa că știe ce vrea.

ȘI-ACUM

...o perlă din poeziile cu care „hebdomadarul" d-lui Donescu „Vremea" fericește pe mult-puținii săi cititori. Se intitulează „Istoria literaturii române pagina 694" și e semnată de d. poet C. Mărgărit (?):

Sub fum ce-l răsucești din groasă havană
Prietene Jano ridică transparențe de libații
Cu mâini ce-ți prilocese visării hrană
Din iederă strunită 'n aboruri lungi de grații.

Ridică-mi cupa 'n care aburii își cântă
Suflarea lor de sticlă, aeriana lor suflare,
Contempla norii de procesiune sfântă
Și simte drojdia din fluer de picioare.

Au cânile desene șterse, parfumuri muzeale
Și crama-i urnă plină cu nisuri ștrengărești,
Uscații struguri au sonorități de zale
Și vinul roș respiră limpezimi cerești

E iarna profeției, a milei de de aproape arc
Inmoae-ți inima de sub a minții ghiață
Vom bea cu toții, va bea și mizantropul Aristarc
Din cupa grea ce o va spărge 'n ceață.

Poetastrul d-lui Donescu are dreptate, „Mizantropul" Aristarc a spart cam multe cupe, până a scrie faimoasa lui istorie semnată cu adevăratu-i nume și pe care-a stigmatizat-o nu de mult însuși d. Seicaru.

Maxime

E bogat cel ce încasează mai mult decât cheltuește; e sărac cel ce cheltuește mai mult decât încasează.
La Bruyère

Mai bine este moartea în cinste, decât viața cu amar și ocară.
Neagoe Basarab

Sunt trei feluri de ignoranță: a nu ști ceeace trebue să știi; a ști rău ceeace știi; a ști ceeace n'ar trebui să știi.
La Rochefoucauld

Resemnarea este poate curajul cel mai rar.
I. Drog

Câine și stăpân

Exista, totuși o ființă omenească, pe care Quasimodo o excepta dela ura sa pentru ceilalți și pe care o iubea tot atât, poate chiar mai mult, decât catedrala sa: era Claude Frollo.

Lucrul era simplu. Claude Frollo îl culesese de pe drum, îl adoptase, îl hrănise, îl crescuse. Când era mic, obișnuia să se adăpostească la picioarele lui Claude Frollo, atunci când copii și câinii îl lătrau. Frollo îl învățase să vorbească, să citească, să scrie și în fine să tragă clopotele.

Deaceea recunoștința lui Quasimodo era adâncă, pasionată, fără margini; și cu toate că figura tatălui adoptiv era adesea întunecată și vorba lui de obiceiu aspră, nici odată această recunoștință nu se desmințise nici o clipă. Arhidiaconul avea în Quasimodo pe sclavul cel mai supus, pe valetul cel mai ascultător, pe câinele cel mai credincios. Când bietul dascăl surzise, se stabilise între el și Claude Frollo, o limbă a semnelor, misterioasă și cunoscută numai de ei. Astfel arhidiaconul era singura ființă cu care Quasimodo mai comunica. In lumea aceasta, el nu cunoștea decât: catedrala Notre-Dame și pe arhidiaconul Claude Frollo.

Nimic nu se putea compara cu ascendentul arhidiaconului asupra dascălului, cu iubirea dascălului pentru arhidiacon. Era suficient un simplu semn al lui Claude și gândul de a-i face plăcere, pentru ca Quasimodo să se arunce din turnul catedralei Notre-Dame.

Era un lucru de seamă, toată această forță fizică, ajunsă la Quasimodo la o desvoltare extraordinară, și pe care o punea orbește la dispoziția altuia. Era desigur devotament filial, supunere de slugă; era deasemenea fascinația unui spirit asupra altui spirit. Era organizarea săracă și stângace care sta cu capul plecat și cu ochii rugători, în fața unei inteligențe înalte și profunde, puternică și superioară. In sfârșit, deasupra tuturora, era recunoștința. Recunoștință împinsă la așa paroxism, încât n'am ști cu ce s'o comparăm. Această virtute nu este dintre acelea, ale căror frumoase exemple, se găsesc prea adesea printre oameni. Vom spune deci că Quasimodo iubea pe arhidiacon, cum niciodată un câine nu l-a iubit stăpânul.

V. HUGO

Popas duhov

Despre făgăduin

de ILIE MIN

III

Misiunea apostolică este chemarea cea mai înaltă și cea mai frumoasă pe care a dat-o Domnul Sf. Apostoli și de care ei s'au achitat jertfindu-se pentru Evanghelia Sa. Deaceea Biserica noastră îi pomenește cu mare cinste, întrucât ei sunt gurile insuflate de Dumnezeu ale Cuvântului cel ce este Dumnezeu și om. Apostolii sunt lucrătorii cei chemați de Dumnezeu să 'ndeplinească cele orânduite de El în lume, sunt predicatorii purtători de Duh Sfânt pentru mântuirea lumii, stâlpii cei neclintiți ai bisericii, dregătorii cei credincioși ai legii celei nouă și purtătorii prea fericiți ai cheilor împărăției cerurilor.

Creștinilor, iepurele nu se teme atât de mult de tunetul cerului, cât se teme satana de predica Sf. Apostoli! Diavolul s'a cutremurat și a fugit chiar din templul lui, cu toți cei ce i se închinau lui, ca unui Dumnezeu și s'a ascuns în părțile cele mai de desupt ale pământului și încă se teme și se cutremură și fuge când aude că se predică cuvântul evanghelic în Biserica lui Hristos.

Vai și amar când este tăcere în Biserica Domnului, când nu se aude cuvântul lui Dumnezeu, când nu grăesc și stau muți, fie din neștiință sau din lene, urmașii apostolilor, cari sunt păzitorii staulului, și păstorii oilor celor cuvântătoare. Atunci diavolul îndrăznește, iese fără frică din culcușul lui și intră cu multă îndrăzneală în turma lui Hristos și ca un lup flămând cum mănâncă oile, așa mănâncă sufletele creștinilor. O spun aceasta cu multă întristare și cu toată durerea inimii mele. Acolo unde nu se aude cuvântul lui Dumnezeu este semn vădit că este mânia lui și nimic nu este mai greu pentru o așezare de creștini, când în mijlocul ei nu este propovăduit Cuvântul Evanghelic. „Și iată, spune Proorocul Amos, că vor veni zile grele, zice Domnul, și voi trimite foamete pe pământ, dar nu foamete de pâine, sau sete de apă, ci foamete de a se auzi cuvântul lui Dumnezeu. Și vor umbla peste tot căutând cuvântul lui Dumnezeu și nu-l vor găsi". Va veni deci vremea când va trimite foamete pe pământ, nu foamete de pâine sau sete de apă, ci foamete pentru cuvântul lui Dumnezeu și le va fi oamenilor foame de El și-l vor căuta cum caută cel flămând pâinea sau cel însetoșat apa și nu-l vor găsi pentru a se sătura de El. Dimpotrivă, acolo unde nu este această sete și această foame, acolo unde se aude cuvântul lui Dumnezeu, unde se predică Evanghelia, unde se tâlcuește învățătura apostolilor, unde creștinii aud și învață dogmele credinței și merg pe căile mântuirii și ale vieții veșnice, acolo este semnul binecuvântării și al darului lui Dumnezeu. Trupul nu are atâta tre pâine ca să se h câtă trebuință a de cuvântul lui pentru a se hrăni dință.

Credința este din cum să creadă cre n'o aud, cum să nu este nimeni spune Pavel. Cum cele ce n'au auzit audă fără să le neva?

Cuvântul lui D este pâinea îngerilor se hrănesc sufletele mânde de Dumne Sf. Grigorie Teolo

Dar oare Sf. E care se cetește de toate zilele nu este lui Dumnezeu? Ba cetirea pe care o fa tul nu aduce roade ar tâlcui-o. Dac tâlcuește Evanghelia roade. Nu știți despre Proorocului Isaia cetea famenul Cand părătesei Etiopienilor folosit la nimic cetirea când nu l-a fost de Apostolul Filip geți oare ceeace cet tele Apostolilor, Cap 30). Pot zice și eu preotul care cetește creștinul care ascultă ghelia. De ce ascund vărul? Trebue să-l sim pe față, nu o nici cel ce o cetește cel ce o ascultă! folos avem, cu ce alegem? Dar când predică de pe amvon tâlcuești înțelesul liei și al pildelor din descoperi tainele, putere cuvântul lui zeu, atunci se face crător în inima lor, cum zice Pav se face sabie cu două tășuri, care străbate punge, care rănește celor ce ascultă deamnă spre um trage. spre pocăință aduce mântuire.

Dar să revenim la tul nostru de mai fiindcă noi cu mreje fericite ale Sf. A ne-am mântuit dela zare. Noi prin predica Evangheliei de către Sf. toți suntem astăzi Cât datorează Evang cestora!

Să sfințim dar pr bune și plăcute lui zeu zilele acestea care sunt puse în cin pomenirea lor 1) și să portăm cu bucurie tenească pentru acea s'au jertfit, zidind Bi lui Hristos și murind p mântuirea noastră.

Plata postului nos darul ostenelii răsplătitorul Dumnezeu rugăciunea sfinților ților apostoli în veac sta și în cel viitor. Am

Trad. din l. greacă
Pr. D. ILIESCU PAL

1) Această predică a fost tită de Ilie Miniat în Corfu în ziua lăsatului pentru postul sf. apostoli și Pavel.

TEATRU

La premieră

In goana în care mă angajasem, ca să ajung la fix, la Teatrul Muncă și Lumină, știind că Direcția își ține neîndurător întârziații la ușe, mă ciocnesc de-un pireten, care, cunoscându-mă ca așezat din fire, mă întreabă mirat:

— „Unde fugi așa?"

— „La „Cumpăna inimii".

— „Cel puțin ai cumpănit-o pe îndelete, de-ai ales spectacolul ăsta?".

— „Asta nu pot să ți-o spun decât după ce l'oi vedea", îi strig eu în treacăt și o zbughesc înainte.

Vecinul din stal, lângă care m'am așezat gâfâind, răsfoind programul și surâzând mulțumit, îmi destăinuește că joacă și Sandu Giugaru. Cortina se ridică și unul după altul, personagiile se perindă în fața noastră; pe la sfârșitul actului, simt că vecinul mă trage de mânecă, întrebându-mă confidențial:

— „Dar unde-o fi Giugaru? Sau nu mai joacă?".

— „Cum, nu l'ai văzut pe Giugaru? Uite-l colea, în boierul Stroja".

Vecinul adaugă compătimitor:

— „Păi ăsta e numai jumătatea lui Giugaru pe care-l știu eu. Atâta să mai fi rămas din el?".

Și amândoi ne dăm cu părerea că o fi slăbit bietul Giugaru, fiindcă umblă la moșie, în toiul verei, pe zăduf, îmbrăcat în costum de iarnă, cu gulerul ridicat, jiletcă, flaneluță și pe deasupra încins cu cozondraci.

Noroc că Victor Ion Popa a știut să-i facă plăcută șederea la moșia din fundul Moldovei. Dă-i cu cafea și cozocani, adu ceai cu colaci; fă-i punch cu rom și limonadă cu lămâie (auzi dom'le, cu lămâie!), scoate sticla de cotar din beciu și mustul din cană.

Le lăsa gura apă și spectatorilor, nu altceva; până când unul dintre ei, mai înfipt, nu mai poate să rabde și strigă:

— „Dar pe noi nu ne poftiți, ce dracul?" și fără să mai aștepte invitație specială, năpădesc cu toții conacul boierului și se așează pe chef și pe joc, de le sfârâie călcâiele când s'au încins în horă.

D. Victor Ion Popa trebuie să ceară o subvenție specială pentru a putea face față cheltuelilor de ospătare a musafirilor, veniți pe nepusă masă.

Până la urmă, interpreții și spectatorii se înfrățiseră cu toții, vorbindu-și cu accent moldovenesc și abia se pot despărți, la sfârșitul spectacolului.

O iau iar la picior să mă abat pe la casa prietenului cu care mă mâlnisem, pe când veneam la teatru. Îi bat în geam și când scoate capul, buimac de somn și înfuriat, îi strig vesel:

— „Am cumpănit-o ghine; poți să te duși și mata la moșâia badei Stroja, că are de toate sele!".

— „Mai bine ți-ai cumpăni echilibrul" se răstește prietenul, trântindu-mi geamul în nas, în timp ce eu îmi văd din nou de drum, cu gândul la Cotnarul care-mi dă aripi.

A. B.

Teatrul „Muncă și Lumină"

Cumpăna inimii

— Comedie în trei acte prelucrată de Paul Gusti —

Cumpăna inimii este o comedie veche, al cărei autor nu-l cunoaștem. O informație laconică ne spune că piesa a fost prelucrată de Paul Gusti.

Numele autorului ne lasă indiferenți din moment ce comedia „Cumpăna Inimii" a fost frumos adaptată, iar prin calitățile ei excepționale a învins depărtarea timpului în care a fost scrisă, putând figura cu cinste în repertoriul unui teatru, prin calitățile ei morale, chiar în anul de grație 1944.

Acțiunea piesei ne înfățișează o frescă din viața boerilor moldoveni care, îndepărtându-se de pământul strămoșesc, rămân totuși strânși legați de el, în așa fel ca la primul simptom, când acest pământ ar putea să le scape printre degete, reacțiunea violentă să se ivească spontan, îndreptând lucrurile pe făgașul lor normal.

Cristina Stroja, fată de boer moldovean, a plecat în străinătate unde și-a luat doctoratul. După o absență de cinci ani, se înapoiază în casa părintească, venind direct dela Paris și aducând cu ea un tânăr pe care îl prezintă ca logodnicul ei.

Vecinul lor de moșie, Mircea Pană, fiul unui ilustru chirurg din București, vine s'o întâmpine la gară. Se îndrăgostește profund de ea. Fire sinceră și deschisă, el se prezintă, în aceeaș zi, la conacul Cristinei pentru a-i spune că s'a îndrăgostit de ea și pentru a afla ce este cu tânărul care a întovărășit-o.

Cristina respinge declarația lui Mircea. Ea nu urmărește decât să devină asistenta doctorului Achim Pană, tatăl lui Mircea.

Mircea este un descântător de suflete, deaceea el se hotărăște să lupte și s'o câștige. In acest scop, el o invită la moșia lui, iar Cristina primește cu bucurie, întrucât este înștiințată că doctorul Pană va trece în acea zi pe acolo.

Bătrânul Stroja își întovărășește fata și, într'un moment de plictiseală, îi propune lui Mircea să-i vândă moșia, întrucât atât el cât și Cristina se vor muta în București și nu mai are cine să vadă de ea. Mircea profită de ocazie să-i facă bătrânului o morală, declarând hotărît că el nu va cumpăra niciodată moșia lor.

Intre timp sosește doctorul Pană, iar Cristina manevrează în așa fel, ca să rămână singură cu el, pentru a solicita postul de asistentă, pe care doctorul i-l oferă imediat.

Pus în fața acestei situații, Mircea se hotărăște să joace ultima carte. El aduce în discuție chestia moșiei și-i spune Cristinei că va cumpăra moșia tatălui ei.

Revirimentul sperat de el se produce. Instinctul de posesiune ca și dragostea de pământul strămoșesc înving ori ce alte considerente, astfel că Cristina, înfruntând pe Mircea, renunță la postul de asistentă și se hotărăște să-și salveze moșia.

Actul trei ne arată lupta din inima Cristinei, între sentimentele de dragoste ce nutrește pentru Mircea și îndoiala asupra intențiilor lui, care a vrut să-i răpească moșia.

Până la urmă, Cristina se convinge de puritatea sentimentelor lui Mircea; renunță pentru totdeauna la cariera ei de medic și se căsătorește cu el.

Dragostea de pământul țării este mai puternică, pentrucă îi jertfește cariera ei, cu năzuințele și speranțele atâtor ani de muncă.

Piesa se bucură de un dialog viu și colorat, de situații amuzante dar peste tot domnește un suflu de puritate, care câte odată se transformă în lecție de moralitate civică.

Rolul tânărului Mircea, eroul moldovean, iubitor de pământul său, pe care îl îngrijește cu căldura unui îndrăgostit, sincer și vesel, a fost jucat de d. Geo Barton. Incontestabil că d-sa are reale și prețioase calități, a jucat cu multă desinvoltură și cu o siguranță perfectă. Singurul lucru pe care i-l reproșăm ce de altfel și publicul din sală, este atitudinea sa prea încrezută, încât ai impresia că vrea să spună: „Priviți-mă, eu sunt". D-sa are mijloace să facă o frumoasă carieră și un fizic agreabil, pe care nu trebue să și le rateze printr'o atitudine convențională.

Pe Cristina a jucat-o d-ra Irina Răchițeanu. D-sa a avut pe alocurea momente bune dar în genere a jucat rece și impersonal.

Foarte bună schița d-nei Nelly Nicolau ca și Stroja al d-lui Alexandru Giugaru, pe care l-a trasat cu mult pitoresc.

O foarte reușită compoziție a schițat d. Costin Iliescu, Radu Beligan al Teatrului Muncă și Lumină. Găsim că a șarjat cam prea mult în actul întâi, dar în genere face dovada unui talent în plină desvoltare.

Simpatică, Adina d-rei Magdalena Marinescu.

Au mai jucat d-ra Tanți Negocescu și d-nii Iulian Necșulescu, Niculae Ștefănescu pe Achim Pană și Cristofor Vitencu.

Foarte sugestive decorurile celor două conacuri moldovenești.

D. Victor Ion Popa a imprimat spectacolului nervul și voiciunea necesară, spectacol pe care, în amănunt, îl apropie, prin realizările obținute, comediei Dell' Arte".

FLORIMAR

ȘTIRI TEATRALE ȘI ARTISTICE

Viitoarele premiere ale Teatrului Național și Studio

Săptămâna viitoare vor avea loc la Teatrul Național și Studio două premiere excepționale.

Prima noastră scenă va prezenta publicului bucureștean dramatizarea romanului Ochii Strigoiului de d-nii Cezar Petrescu și Vintilă Russu Sirianu. Din distribuție fac parte d-nii A. Pop Marțian, Ion Finteșteanu Toma Dimitriu, N. Pereanu, D. Nasta, D. Ene, C. Economu, E. Cassian, etc. și d-nele Victoria Mierlescu, Tanți Economu, Nora Peyov, Didy Teodorescu, Emilia Cozachievici, A. Vriside, Valeria Panait.

Direcția de scenă a d-lui Soare Z. Soare.

Premiera dela Studio se va numi „Lanțuri"

și va fi pusă în scenă de d-l Ion Sava.

Duminecă la Studio din arhivele Teatrului românesc

Domnul Ion Marin Sadoveanu va vorbi Duminecă la ora 11 a. m. la Studio prezintând spectacolul „Unchiașul Sărăcie" de Alexandru Macedonsky în cadrul ciclului din arhivele Teatrului Românesc.

Spectacol „Tăiat" astă seară la Studio

Piesa d-lui Ionescu Morel „O poveste adevărată" atât de viu primită de publicul bucureștean se va juca astă seară la Studio încadrată de drama într'un act „In ziua scadenței" și comedia Franțuzitele.

Din distribuția emoționantei piese „O poveste adevărată" fac parte d-na Soran Topa și d-nii Toma Dimitriu și Marcel Gingulescu. Direcția de scenă o are d-l Nicolae Kirițov.

In matineu se va juca la Studio comedia „Nu vă aplecați în afară". La Teatrul Național se reprezintă în matineu „Gringoire, O sărutare și Capriciile îndrăgostiților.

Iar seara Gloria cu d-na Marietta Deculescu și G. Vraca în primele roluri.

Opera Română

Astăzi Joi 13 Ianuarie 1944 ora 7 seara Opera Română reprezintă „Manon" cu d-nele: Arta Florescu, Maria Savin, Ana Tălmăceanu, Ana Coman și d-nii: Mihail Știrbey, Nicolae Pănn, Aurel Borneanu, Vasile Alexiu, G. Oprișan, etc.

Dirijează dl. Alfred Alessandrescu.

Concert

Sâmbătă 15 Ianuarie a. crt. va avea loc recitalul de canto al d-nei Marie Anda, reputata soprană dramatică, cu un bogat și variat program, compus din: Brahms, Schubert, Puccini, R. Strauss, Mozart, Tosti, Th. Fuchs, Cendella, etc.

La pian maestrul Th. Fuchs.

Biletele de vânzare la agenția „Pandurul" Câmpineanu 4. Biletele cu data de 11 Decembrie 1943, sunt valabile.

Curiozități

6 pânze de Albrecht Dürer plătite cu... 48 ducați

Albrecht Dürer a fost foarte mulțumit când în anul 1506 a putut să vândă la Veneția 6 pânze cu suma de 48 ducați. In anul 1905, patru veacuri mai târziu, Galeria Națională din Londra a plătit nu mai puțin de jumătate milion mărci pentru un tablou al lui Dürer reprezentând o scenă de familie.

Acum 13 ani s'a plătit pentru un desen de al lui Dürer suma de 100.000 mărci.

Ochelari ca... podoabe

In cea de a doua jumătate a secolului al 17-lea domnea în rândurile spaniolilor convingerea că nimic nu înfrumusețează mai mult pe om decât o pereche de ochelari și astfel chiar doamnele își acopereau frumoșii lor ochi cu această... podoabă.

Cea mai puternică lumină artificială

Modul cum acționează lumina electrică și lumina gazului aerian asupra insectelor și fluturilor de noapte, atrăgându-i din drumul lor arată superioritatea luminii electrice care atrage preferința insectelor de noapte, indiferent dacă este vorba de roiuri sau de o singură vietate.

Negri... blonzi

Incă până în anul 1900 triburile de sălbatici din regiunea Soman se găseau sub influența „modei" de a-și vopsi părul roșu aprins sau blond deschis, aceasta fără ca băștinașii să fi văzut vreodată europeni.

Și curentul electric de mică tensiune poate fi periculos

In anul 1942 s'au înregistrat în Elveția accidente provocate de curentare. 30 de persoane au fost accidentate de curenți de înaltă tensiune; dintre acestea 13 au murit. Tot astfel 96 de persoane au suferit efectele curenților de mică tensiune, 15 cazuri dintre acestea fiind mortale. 14 dintre aceste cazuri mortale au fost provocate de curenți de abia 250 de volți; într'un caz moartea a fost provocată chiar de un curent de 125 de volți.

O pălărie mai ușoară decât o scrisoare

O pălărie de panama veritabilă trebuie să cântărească cel mult 25 de grame. Deasemenea pălăria trebuie să se lase trasă printr'un inel fără ca să-și piardă forma.

Cronica științi

Azotul în agricultu

In anul 1840 marele chimist german Justus von Liebig a arătat primul în cartea lui epocală „Chimia în folosul agriculturii și fiziologiei" importanța materiilor alimentare minerale pentru viața plantei, arătând totodată necesitatea îngrășării pământului pentru a i se reda principiile alimentare consumate de plantă. Prin aceasta el a creeat știința modernă a chimiei agricole. Utilizarea ei practică a devenit baza de alimentare a unei omeniri care crește mereu. Liebig a creeat istorie în cel mai adevărat sens al cuvântului.

Dintre materiile alimentare importante pentru plantă, azotul joacă un rol decisiv. A fost un alt merit al menționatului savant german acel că el a deschis drum acestei constatări. Planta nu poate consuma azotul în formă pură, asimilându-l numai în legătură cu oxigenul, deci ca salpetru, sau cu hidrogenul, adică sub formă de amoniac. Mai târziu marele chimist agricol Paul Wagner a descris circuitul azotului din aer în corpul plantei, apoi trecerea lui prin corpul animal și revenirea în forma elementară.

In 1855 savantul german Hermann Hellriegel a făcut o nouă descoperire senzațională. La stațiunea de cercetări din Bernburg el a constatat pentru prima dată că anumite soluri de plante, mai ales leguminoase și din familia trifoiului, sunt în stare să valorifice azotul liber din aer sta cu ajutorul bacteriilor pătrunzând în rădăcini, mul'esc și cauzează prin produsă creșterea țesutului constituirea unor mici Bacteriile iau de la plantă carburi și materii dând în schimb azot. S-a stabilit că această canti tului poate ajunge până kgr. pe hectar. La leguminoase la solurile de trifoi cantitatea tului din aer e cu atât gată cu cât planta găsește puțin în pământ. Cum bacterii preferă anumite de plante, este necesar ca tul să primească după natura însămânțării (azot, fosfor, etc.).

Se poate închipui ce ca o agricultură să practice colta voită dându-i cu mai de randament prin științifică și artificială principiilor alimentare din și a celor din pământ. se ajunge la agricultura care folosește principiile ceva de la sine înțeles voe de o grea muncă de făcută atât în laboratoare pe teren.

Orice obiect aruncat avion și găsit pe stradă evitat cu cea mai mare și semnalat imediat au tilor.

ALEGEREA NOULUI ARHIEPISCOP AL CHIŞINĂULUI ŞI MITROPOLIT AL BASARABIEI

(Urmare din pag. I-a)

[illegible] ales, nu doar că să fi vrednic de aceasta, dar [illegible] mintea omului.

Prea Onorat Colegiu Electoral,

Îmi dau prea bine seama că a fi păstor în Biserica Mântuitorului, este cu adevărat mare cinste dar şi o grea răspundere în faţa lui Dumnezeu [illegible] „Celui ce i s'a dat mult, i se va şi cere" şi „Cine doreşte episcopie, un lucru doreşte [illegible]

Spre deosebire de aşezămintele omeneşti, Biserica Mântuitorului este instituţie de origină divină şi Capul ei este Însuş Întemeietorul Iisus Hristos, care o conduce [illegible]

Întradevăr, Biserica strămoşească a fost dela începutul poporului nostru o adevărată mamă pentru el. Pe când acest popor încă nu avea conducători politici, ea singură i-a fost călăuză prin negura vremii, aproape [illegible] de ani. Prin cultul şi învăţătura [illegible] i-a educat şi i-a înobilat firea, prin cărţile ei, i-a păstrat limba; prin [illegible] şi mânăstirile ei, i-a creiat şi conservat arta; iar în lupta cu năvălitorii păgâni preoţii i-au întărit credinţa stând în fruntea oştirii cu [illegible] biruinţei. Pridvoarele bisericilor sunt primele noastre şcoli, iar bolniţele mânăstireşti cele dintâi spitale. La baza împroprietăririi ţăranilor stau averile bisericeşti; iar slujitorii altarelor şi astăzi împart lumina în şcoală, dreptatea în sfaturile de pace, strădania şi agonisita lor în operele filantropice de tot felul. La noi cu adevărat, Biserica este sufletul Statului şi Statul este trupul Bisericii, raportul între ele fiind cel firesc, adică, de colaborare şi de sprijinire reciprocă. Iată calea pe care trebue să mergem şi în viitor, cu o singură dorinţă: Biserica să fie cât mai vie în viaţa Statului, pentru ca Statul să rămână cât mai creştin în raporturile lui cu Biserica.

În ce priveşte Basarabia, groaznica ocupaţie bolşevică a lăsat acolo atâta ruină în afară şi atâta jale în suflet încât, la înapoierea noastră în anul 1941 nu puteam stăpâni lacrimile de durere. Totul se reface însă acum în mod rapid şi temeinic, sub ochiul veghetor al domnului Mareşal Conducător şi prin stăruinţa conducerii de stat locală. Între clădirile stricate de război şi de cutremur, au fost şi foarte multe biserici şi câteva mănăstiri. Toate acestea sunt refăcute şi înzestrate cu cele necesare cultului, datorită ajutoarelor însemnate date de Guvernământul Basarabiei şi deosebitei dragoste ce o arată populaţia locală Bisericii strămoşeşti.

În centrul Eparhial, după ce s'a restaurat şi s'a sfinţit Catedrala mitropolitană, a fost întemeiată din nou întreaga gospodărie cu tipografia, fabrica de lumânări, atelierele de veştminte şi obiecte bisericeşti, ferma casei arhiereşti, etc. Deasemenea, s'au refăcut şi gospodăriile mănăstirilor prin strădania călugărilor şi concursul Guvernământului local. Putem spune că la Arhiepiscopia Chişinăului întregul aparat gospodăresc este astăzi în perfectă stare de funcţionare, ceeace a permis să ajutăm cu sume însemnate pe elevii săraci şi să înfiinţăm două orfelinate la mănăstirile: Hârbovăţ şi Răciula.

Pentru viitor, la Mitropolia Basarabiei peste care a trecut umbra necredinţei şi pârjolul războiului, în cele ale credinţei voi urma marelui Păstor Iisus Christos şi sfinţilor săi apostoli; iar în cele ale hărniciei şi dragostei de neam pe marele mitropolit Gavriil Bănulescu. Deasemenea, blândul Mitropolit Gurie Grosu îmi va fi un exemplu de evlavie şi de bunătate.

Prea Onorat Colegiu Electoral,

Numai datorită jertfei ostaşilor noştri români şi aliaţi, care sub comanda Mareşalului desrobitor, au salvat ţara, mai întâi de prăbuşirea internă şi apoi de duşmanii din afară, se pot face acum alegeri de chiriarhi în scaunele vacante. Primească întâi [illegible] îndrept deci, după Dumnezeu, către aceşti bravi eroi ai neamului şi ai crucii, şi către marii lor comandanţi Majestatea Sa Regele Mihai I şi d. Mareşal Ion Antonescu. Mulţumesc Prea Fericitului Patriarh Nicodim, neobositul [illegible] şi înţeleptul cârmuitor al Bisericii noastre strămoşeşti, pentru ostenea la preşedinţia Onoratului Colegiu Electoral la alegerea smereniei mele ca Arhiepiscop al Chişinăului şi Mitropolit al Basarabiei. Mulţumesc d-lui prof. Mihai Antonescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri şi d-lui ministru al culturii naţionale şi al cultelor, Ion Petrovici, pentru cinstirea acestei alegeri cu prezenţa dumnealor. Mulţumesc Înalt Prea Sfinţiţilor şi Prea Sfinţiţilor Chiriarhi ai Bisericii noastre, înalţilor demnitari şi tuturor membrilor Marelui Colegiu, cari şi-au îndreptat gândul şi votul cu încredere către smerenia mea. Ştiu că cea mai bună mulţumire pentru toţi este ca să mă străduesc a fi un vrednic păstor de suflete şi un bun român. Făgăduesc că voi împlini aceasta cu ajutorul lui Dumnezeu, ca fiind şi dorinţa mea.

Să trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I. Trăiască Majestatea Sa Regina-Mamă Elena. Trăiască d. Mareşal Conducător cu întregul guvern! Trăiască şi izbândească oastea ţării, glorie Bisericii drept slăvitoare.

Cuvântul d-lui profesor Mihai Antonescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri

D. prof. Mihai Antonescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri, adresându-se noului ales, a rostit următoarele:

Înalt Prea Sfinţite,

Trecând peste obicei, dar respectând o tradiţie românească, vă cer, Înalt Prea Sfinţite, să-mi îngăduiţi, fiind vorba de alegerea acelui care va păstori de acum înainte poporul moldovean al Basarabiei, ca să exprim, nu un cuvânt convenţional, nu o felicitare românească şi o mărturie de recunoştinţă a Guvernului pentru ceeace Biserica Basarabiei a înfăptuit în acest scurt timp dela 1941 şi până astăzi, ci, în numele tuturor şi cu convingerea că împlinesc un simţământ de român şi de creştin, să urez Înalt Prea Sfinţitului Mitropolit al Basarabiei ca Dumnezeu să-l învrednicească să toarne atâta credinţă şi putere în pământul Basarabiei noastre încât niciodată, dar niciodată, pământul acesta sfinţit de atâta sânge şi de atâta jertfă, să nu înceteze de a fi al Neamului nostru şi al păstoririi Sfintei noastre Biserici (Vii aplauze prelungite).

❖

Şedinţa Colegiului Electoral a luat sfârşit la orele 12.30

Personalitatea noului ales

Personalitatea noului ales. I. P. S. Mitropolitul Efrem Enăcescu, s'a născut în anul 1890 în Comuna Măciuca din Judeţul Vâlcea. Copil de ţăran, nu prea înstărit, a plecat de acasă dela vârsta de 10 ani şi a intrat în mânăstire, trecând prin toate ascultările până a fost, încă de tânăr, tuns în monahism. Pentru a-şi desăvârşi sufletul a plecat la muntele Atos, unde a învăţat şcoala monahismului, stând acolo mai multă vreme. Venind în ţară a învăţat seminarul şi Teologia din Bucureşti devenind licenţiat. Toate acestea le-a învins numai cu voinţa puternică, cu munca şi cu dragostea de a se desăvârşi pe sine ca apoi să desăvârşească şi pe alţii. A trecut prin toate gradele ierarhice, ba fiind şi cântăreţ de strană, ceeace se observă astăzi la I. P. S. Sa o frumoasă cântare şi un bun cunoscător al muzicii bisericeşti. A fost profesor şi directorul seminarului din R. Vâlcea şi foştii săi elevi îi păstrează frumoase amintiri. Pe lângă Episcopia Râmnicului a fost Mare Eclesiarh al mânăstirilor. Venind la Bucureşti a fost însărcinat deasemenea cu slujba de Mare Eclesiarh al mânăstirilor din Eparhia Ungro-Vlahiei. A studiat doi ani la Montpellier în Franţa monahismul şi a scos câteva lucrări în această specialitate.

În 1938 este ridicat la rangul de Arhiereu şi trimis la Chişinău ca locotenent de mitropolit al Basarabiei. Aci funcţionează până în 1940, anul durerilor şi pătimirilor noastre, când vine la Bucureşti şi este trimis ca vicar la Buzău, pentru a ajuta pe fostul episcop Ghenadie care era suferind.

Când Basarabia este luată de armatele noastre victorioase din mâinile bolşevicilor, P. S. Efrem este din nou trimis la Chişinău unde păstoreşte până astăzi şi când votul Marelui Colegiu Naţional i-a încredinţat scaunul de Mitropolit cu 106 voturi.

Pildă de muncă, de voinţă, de smerenie, de dragoste pentru Hristos şi Biserică este pentru mulţi, noul ales în scaunul de Mitropolit al Basarabiei. Dumnezeu i-a răsplătit munca, credinţa şi curăţenia lui sufletească.

Copilul de ţăran dela Măciuca, plecat de acasă dela 10 ani, să se lumineze şi apoi să lumineze şi pe alţii, astăzi este pe caunul de Mitropolit al dragei noastre Basarabii. Dumnezeu să-i lumineze calea şi deacum înainte pentru binele Bisericii şi al Neamului.

INFORMAŢII

Se aduce la cunoştinţa generală că Zona A. P. Bucureşti şi-a mutat sediul în Bulevardul Regele Mihai nr. 18 şi că noulle numere de telefon ce o deservesc sunt:

511.46
507.92
576.15

•

Primim următoarele:

D-nii abonaţi ai Revistelor: „Pandectele Românizării" şi „Sabotaj Economic şi Speculă Ilicită" sunt stăruitor rugaţi să achite costul abonamentelor, sau orice altă sumă datorată revistelor, numai încasatorilor autorizaţi, în acest scop, de directorul revistelor. Orice alte persoane, care s'ar prezenta pentru asemenea încasări, urmează să fie deferite poliţiei.

Alexandru Paltin, achizitor şi încasator la revistele „Pandectele Românizării şi „Sabotaj Economic şi Speculă Ilicită" a fost îndepărtat din serviciu.

Rugăm pe d-nii abonaţi, precum şi pe orice alte persoane cărora li s'ar mai prezenta sus numitul în numele revistelor noastre, să bine voiască a anunţa poliţia.

•

Potrivit dispoziţiunilor legei pentru purtarea titlului şi exercitarea profesiunii de inginer, Consiliul Colegiului inginerilor convoacă adunarea generală ordinară a acestui corp, compusă din membrii comitetelor de secţiuni, pentru ziua de Duminică 30 Ianuarie a. c. ora 10, la sediul Colegiului.

❖

D. conferenţiar *Constantin Micu* deschide cursul de Filosofie, cu studenţii anului I şi II dela Facultatea de Teologie din Bucureşti, *Luni 17 Ianuarie a. c. ora 11 a. m.* în amfiteatrul cel mare al facultăţii, cu prelegerea inaugurală: *„Philosophia militans".*

❖

Academia Română va ţine şedinţă publică Vineri, 14 Ianuarie curent, la orele 15.30.

D. prof. dr. Gr. T. Popa, membru corespondent, va face o comunicare cu titlul: Ştiinţa ca bază de primenire a omului.

❖

Se aduce la cunoştinţă doritorilor de a lua parte la concursul premiilor Academiei Române că termenul pentru depunerea lucrărilor ste până la 31 Ianuarie 1944.

Finis Poloniae!

(Urmare din pag. I-a)

că polonezii au adăogat, de patru ani încoace şi la dezastrul războiului lor nenorocit din patrie, toate sacrificiile: zeci de mii de soldaţi cari au scăpat capturii germane sau ruseşti din Septembrie 1939 şi s'au refugiat în străinătate, mii şi mii de alţi polonezi voluntari din Anglia şi din Statele Unite au luptat pe toate fronturile, pe pământ, pe mare şi în aer, pentru Anglia. Şi, în locul unei eliberări, al unei restaurări a Poloniei, aceşti martiri plâng acum la căpătâiul patriei, încredinţată de englezi frenezie asasine sovietice.

Ce mare greşală ispăşeşte Polonia, ce durere cumplită trebue să strângă inimile polonezilor, cari au crezut în cuvântul Angliei! Şi ce mare dreptate are „Aftonbladet", când scrie aşa: „Nu vă încredeţi în făgăduelile marilor puteri. Cu toate garanţiile puterilor occidentale şi cu toate repetatele lor declaraţii solemne, este acum sigur că Polonia nu va mai reînvia niciodată în vechea ei formă".

Ce tristă soartă au popoarele, care-şi lasă destinele pe mâna oamenilor politici improvizaţi! Polonia a intrat în război, temându-se de ameninţarea unui Reich german prea puternic. Sentinţa ei de moarte va fi dată însă de o victorie a Angliei...

Dr. ILIE RADULESCU

Înmormântarea lui Henry Catargi

Ieri, Miercuri 12 Ianuarie, la orele 14; a avut loc ceremonia înmormântării lui Henry Catargi, fost Mareşal al Curţii Regale în anii 1914-1919.

La locuinţa defunctului, în calea Dorobanţilor nr. 2, a fost oficiată o slujbă religioasă de către P. S. Atanasie Bădădeanu, vicar al Sfintei Patriarhii, înconjurat de un sobor de preoţi.

La trista ceremonie, Majestatea Sa Regele a fost reprezentat de către Maestrul Curţii Regale, d. Octav Ulea.

D. comandor Devesclu, adjutant al Conductorului Statului, a prezentat condoleanţe din partea d-lui Mareşal Ion Antonescu, iar ministrul plenipotenţiar d. E. M. Vlădescu, a prezentat condoleanţe din partea d-lui vice-preşedinte al Consiliului de miniştri, prof Mihai Antonescu şi a ministerului afacerilor străine.

Au mai asistat la trista ceremonie d-nii: colonel R. Bossy, adjutant regal; I. Ghica, prefectul Palatului; ministru Nicolae Mareş; René de Week, ministrul Elveţiei; generalul Hansen; d-na şi consilierul dr. Gerhardt Steltzer; consilierul von Ranizal; Principele de Hohenzollern; d-na şi d. Mary del Vall; contele şi contesa de Quaranta di Zulina; contesa de Barsanallana; generalul Manu; general a la suité Filitti; general Berindei; dr. C. Angelescu; dr. I. Costinescu; I. Câmărăşescu; Al. Donescu; d-na Irina Procopiu, d-na Adela Cantemir; d-na Michaela Catargi; I. Mitilineu; d-na Martha Mitilineu; baronul şi baroana von Vitzleben, d-na şi d. George Georgescu; d-na Barbu Catargi; d-na Caragea; d. Charles A. Cantacuzino; Gr. Duca; C. Nanu; I. Lahovary; d-na Woroniecka; d. George Assan; d. George Cretzianu; Nicolae Cretzulescu; Radu Fălcoianu; Ion Şutzu; Gr. Niculescu-Catargi; Vladimir Mavrocordat; George Mavrocordat; Dinu Mironescu; Nic. Chrissoveloni; T. Catargi; Henry Ghica; Lascăr Catargi; M. C. Pherekyde; consilier de Curte I. C. Petrescu; Lucian Grigorescu; St. Miculescu, precum şi numeroşi prieteni şi cunoscuţi ai defunctului.

După terminarea slujbei religioase, sicriul cu rămăşiţele pământeşti ale lui Henry Catargi, a fost aşezat în carul funebru, cortegiul îndreptându-se spre cimitirul Bellu, unde la orele 15,30 s'a făcut înhumarea.

DIVERSE

Prefectura Poliţiei Capitalei aduce la cunoştinţa publicului, care este nevoit a călători pe CFR că, pentru a putea obţine la timp autorizaţiile necesare, urmează ca cererile în acest scop să fie depuse la Comisariatele de poliţie cu cel puţin 3 zile înainte de ziua călătoriei, deoarece oficiile poliţieneşti fiind supra-aglomerate cu asemenea lucrări, sunt puse în imposibilitate de a satisface pe toată lumea.

Odată cu cererea, publicul este obligat a prezenta şi actele cerute de comunicatul publicat în ziare şi anume: carnetul de identitate sau buletinul de populaţie.

GREFA TRIBUNALULUI BAIA

D. Gheorghe Alexandrescu din comuna Bogdăneşti, judeţul Baia a intentat divorţ soţiei sale Ana.

Din căsătorie a rezultat copilul Alexandru.

Avere nu se arată.
Dosar Nr. 5233/1942
Nr. 55765 din 24 Dec. 1943
Grefier, Indescifrabil

MINISTERUL JUSTIŢIEI
DIRECŢIUNEA JUDICIARA

Publicaţie

D-ra Liudmila Gh. Pşenit, domiciliată în Tighina str. Regele Mihai nr. 26, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de Pşenit în acela de Mareş spre a se numi Liudmila Mareş.

Ministerul publică aceasta, conform art. 11 din legea asupra numelui spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al aisului articol.

ROMANIA
TRIBUNALUL ILFOV
SECŢIA 6 C. C.
Nr. 52750 din 27 Noemb. 1943

Citaţie

D-na Berea Maria născ. Chis Maria cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti la institutul de seruri şi vaccinări Dr. Cantacuzino, str. Independenţi Nr. 103, este citată pe ziua de 18 Ianuarie 1944, ora 8 la Tribunalul Ilfov Secţia 6-a C. C. spre înfăţişare în procesul de divorţ cu soţul său Berea Simion, cunoscând că dacă nu va răspunde la strigarea pricinei sale în ziua şi ora sus arătată se va da hotărâre în lipsă potrivit art. 148 din procedura civilă.

Dos. Nr. 7910/1942.
Grefier, Indescifrabil

Ţinuta invalizilor în uniformă

Constatându-se că unii invalizi se prezintă înaintea autorităţilor ca şi în public într'o ţinută desordonată, cu uniforma de invalid ruptă, murdară şi uneori chiar sdrenţuită, vădind o completă lipsă de grijă şi curăţenie în portul uniformei, se face cunoscut acesora că autorităţile de resort au primit ordine de a ridica şi pedepsi conform dispoziţiilor legale în vigoare, pe cei ce printr'o ţinută nedemnă, descalifică şi înjoseşte în faţa lumii, calitatea de invalid şi de „Ales al Naţiunii".

Se atrage totodată atenţiunea invalizilor că le este interzis a pune şi a purta galoane la uniforma de invalid, — galoane cari reprezintă gradul avut în armată.

Uniforma chiar veche fiind, trebue să fie curată, cârpită dacă s'a rupt iar bocancii lustruiţi — bine îngrijiţi.

Cine ezită să dea sânge pentru răniţi, să facă un drum până la Centrul de sânge conservat al Armatei din Str. General Angelescu 140, să vadă şi să înţeleagă cât preţ are dania de sânge a fiecăruia dintre noi, pentru salvarea fratelui rănit.

Scrisori din Paris

Urmare pag. I)

a „Poruncii", Jean Lecache, care se numeşte actualmente Jean Valmy, după numele glorioasei victorii revoluţionare din 1792, o seamă de evrei de origină italiană, poloneză, algeriană şi.. maghiară, după cum ne asigură „La Documentation Hebdomadaire".

În fine, misiunile comerciale cu care Sovietele au împânzit Africa de Nord, instalându-le nu numai la Alger şi Casablanca, ci şi la Tunis, la Bizerta, la Rabat, ba până şi la extrema limită a Saharei, la Blidah, la Laghmat şi El Gardaia, au angajat pentru toate serviciile lor exclusiv evrei indigeni. Era normal ca toată evreimea din Africa de Nord să exulte şi să se epuizeze în dovezi de recunoştinţă la adresa Moscovei. Marele rabin al Algerului le-a dat, într'o declaraţie publică, un certificat de bună purtare, specificând că „Sovietele sunt adevăraţii apărători ai intereselor judaice în Africa de Nord".

Reîntoarcerea agresivă a elementului judaic în Algeria şi Maroc contribue să sporească neîncrederea opiniei publice din metropolă faţă de perspectivele unei eliberări obţinută prin ajutor anglo-american.

AMIEL

Concurs de afişe

Comandamentul Tineretului Aviatic Român aduce la cunoştinţa celor interesaţi că a instituit un concurs pentru alcătuirea unui afiş colorat de propagandă pentru tineret.

Afişul va reprezenta scene din domeniul aeromodelismului, sborul fără motor (planorismul) şi sborul cu motor.

El poate reprezenta o scenă dintr'un singur domeniu sau o scenă de ansamblu privitoare la întreaga activitate a tineretului aviatic român.

Afişul trebuie să aibă dimensiunile: 75x100 cm.

Execuţia este lăsată liberă, la alegerea fiecărui concurent.

Lucrările vor fi prezentate în ziua de 31 Ianuarie 1944, neadmiţându-se nici o întârziere la comandamentul TAR secţia propagandă, str. Ion Ghica Nr. 5 etaj IV Bucureşti.

Ele vor fi însoţite de un plic pe care se va scrie acelaşi „motto" ca şi pe modelul de afiş prezentat. În interiorul plicului se va scrie numele şi adresa concurentului.

Un concurent poate candida cu unul până la trei modele.

Modelele premiate devin proprietatea comandamentul tineretului aviatic român, care le va întrebuinţa după cum crede de cuviinţă.

Tineretul aviatic român va organiza o expoziţie în Capitală a modelelor prezentate.

Vor fi cinci premii:

Premiul I. 40,000 lei; premiul II. 25.000 lei; premiul III. 15.000 lei. Deasemenea vor fi două premii de consolare a 5000 lei fiecare.

Pentru informaţii în plus, doritorii, se vor adresa comandamentului tineretului [illegible] român, secţia propaganda [illegible] Ghica nr. 5 etaj IV (lângă statuia Mihai Viteazul) personal, în scris sau telefonic (5.47.58).

MEMENTO

TEATRE

OPERA: Manon.
NAŢIONAL: mat. Gringoire; O sărutare; Capriciile îndrăgostiţilor; seara: Gloria.
STUDIO: mat: Nu vă aplecaţi în afară; seara: În ziua accidentului; O poveste adevărată; Franţuzitele.
MUNICIPAL: mat.: Tereza Raquin; mat.: Rigă, damă, valet.
SARINTAR: mat. şi seara: Romanţa.
TEATRUL NOSTRU: mat. şi seara: Canalia.
COMEDIA: Relache.
ALHAMBRA: Relache.
SAVOY: Relache.
CIOCONDA: mat. şi seara: Femei... femei... femei...
TEATRUL MIC: mat. şi seara: Fiul meu D-l Ministru.
COLORADO: Relache.
MUNCA ŞI LUMINA: Cumpăna inimii.
CIRCUL PALADIUM: Spectacol de atracţiuni.

Cinematografe

ARO: Amanta mascată.
SCALA: Noi cei vii şi Adio Kira şi jurnal de război.
CAPITOL: Visul alb.
FANTASIO: Venera oarbă şi jurnal.
TRIANON: Noi cei vii şi Adio Kira.
REGAL: Omul care se joacă cu focul şi jurnal.
FEMINA: Barnabé Fernandel.
SELECT: Un cântec pentru tine.
A. R. P. A.: Noaptea fantastică.
CASANDRA (str. Carol 9): Cenuşereasa şi jurnal.
BULEVARD PALACE: Valea diavolului.
VICTORIA: Suflete în furtună, jurnal şi revistă.
ELISEE: Calea destinului, jurnal şi trupă de revistă.
OMNIA: De-aş fi prinţesă, junal şi trupă de reviste.
NISSA: Au fost şase şi trupă de reviste.
FRANKLIN: Faruri în ceaţă şi jurnal de război.
AIDA: Hanul groazei, trupă de reviste şi jurnal de război nr. 96.
AMERICAN: Contele de Monte Cristo (seria D. jurnal şi revistă.
CARMEN (cal. Dudeşti nr. 109): Şcoala timizilor şi jurnal de război.
DICHIU (str. Romană 85): Prima femee care trece, jurnal şi trupă de reviste.
LIA: Două orfeline şi jurnal nr. 96.
MARCONI: Minciunile baronului Münchhausen şi trupă de reviste.
MARNA: Mater Dolorosa, jurnal şi revistă.
MILANO: Manevrele dragostei, jurnal şi trupă de reviste.
MIORIŢA: Neapole sub sărutul focului şi jurnal.
MODEL: Cătuşe roşii, jurnal şi trupă de reviste.
PACHE: În taina nopţii, trupă de reviste şi jurnal 96.
PICOLLO: Misteriosul domn Patrick; jurnal şi revistă.
ROMA: Căi greşite, jurnal de război, nr. 96 şi compania de balet.
SPLENDID: Leul din Damasc, trupă de reviste şi jurnal de război nr. 96.
TOMIS: Valea diavolului şi jurnal.
VOLTA BUZEŞTI: Felicita Colombo jurnal şi revistă.
VEVEGU: Giarabub şi jurnal de război nr. 15.
VOLGA (Dorobanţi nr. 83): Prima întâlnire şi jurnal 96.
VENUS: Steaua din Sevilla şi jurnal de război.

RADIO

JOI, 13 IANUARIE 1944
RADIO ROMANIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
17.57: Deschiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA
18.15: Jurnal în limba turcă.
RADIO BUCUREŞTI
18.15: ştirile serviciului german.
RADIO ROMANIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
19.30: Radio-Jurnal. Instrucţiunile Apărării pasive.
20.00: Orchestra Radio.
20.45: UNIVERSITATEA RADIO. Cezar Petrescu: „Romancierul şi epoca sa".
21.00: Concertul simfonic al Orchestrei Radio.
22.00: Radio-Jurnal; Sport
22.10: Muzică variată uşoară (disc.)
22.30: Închiderea emisiunii.
RADIO MOLDOVA
pe unda medie de 289,9 şi unda scurtă de 48,5
12.30: Deschiderea emisiunii.
13.00: Sfaturi medicale.
13.10: Muzică vocală uşoară (disc.).
13.30: Radio-Jurnal (I).
14.30: Deschiderea emisiunii de prânz.
18.30: Deschiderea emisiunii. Marşuri diferite (discuri).
19.00: Muzică de cameră (discuri).
19.30: Intermedii muzicale (disc.).
20.00: CONFERINŢA. D. prof. L. Tzăicoanu: „Poliţia naturii".
21.00: Radio-Jurnal (II).
21.15: Arii duete şi terţete din opere (discuri).
21.45: Muzică variată (discuri).
22.30: Închiderea emisiunii.
RADIO DUNAREA
Emisiunea zilnică pe undele 223,4 m. Kw. 322 — dela 5.30—6.1 5şi pe unde scurte 49,92 dela:
16,00—16,30
18,30—19,10
21,15—22,00
23,30—24,00

CINEMA FANTASIO CINEMA
PENTRU EVITAREA AGLOMERAŢIEI DE PUBLICUL SPECTATOR DORITOR SĂ VADĂ
VENERA OARBĂ
DIRECŢIUNEA ROAGĂ SPECTATORII SĂ PROFITE DE REPREZENTAŢIILE DELA ORELE 3 şi 5 ŞI ÎN SPECIAL DE MATINEURILE DIN FIECARE ZI DELA ORA 11
DUMINECA ŞI SĂRBĂTORI DELA ORA 9 DIM.

Cel mai pasionant roman al literaturii franceze într'o realizare cinematografică Cehă.

DUPA L'AMOUR MASQUE DE HONORE DE BALZAC
Reprezentaţiile încep la orele [illegible] 9.
Cassa deschisă [illegible] ora 10 dim.
1900

Subiectul filmului neîngăduind întreruperea acţiunii, ambele filme vor rula în continuare. Publicul este rugat a veni la orele strict fixe: La SCALA: orele 15—19 şi 19—23. La TRIANON: Azi matineu la 9 dim. După amiază reprezentaţii la: 3,30 şi 7,30.
1900

CAPITOL prezintă AZI
Cel mai bun spectacol din Capitală — Filmul revistă
VISUL ALB
cu Oliy Holzmann, Wolf Albach Retti şi celebrul balet pe gheaţă Harl Schäfer
O MONTARE ULUITOARE
HUMOR, MUZICA, ANTREN
Spectacolele încep la: 3—5.5—7.10—9.15
Zilnic matineu dela ora 9 dim.

Anul al XIII-lea Nr. 2702 Sâmbătă 15 I...

Ultima oră

Aviaţia germană împiedică planurile de invazie ale Aliaţilor

O declaraţie a generalului Montgomery

Lisabona, 13. ESS.). **Corespondentul pentru chestiuni de navigaţie aeriană al ziarului londonez „Evening Standard", Oliver Stewart, scrie că generalul Montgomery a spus că mai înainte de a putea începe invaziunea continentului trebue să se asigure victoria în spaţiul aerian al Europei Apusene. Aşa dar luptele aeriene precedează invaziunea. Ele vor deveni extrem de grele, de oarece aviaţia germană nu se lasă atât de uşor dominată.**

Forţele combative aeriene anglo-americane simt acest lucru de fiecare dată cu ocazia atacurilor lor de zi şi de noapte. Piloţii germani se avântă cu mare curaj împotriva escadrilelor atacatoare, pentru a le risipi formaţiile. Este o trăsătură caracteristică a luptătorului german de a se apăra până în cele din urmă. Numai acela care nu s'a măsurat cu el în luptă ar putea afirma altfel despre el.

Germanii au mari escadrile de luptă. Ei şi-au cruţat avioanele de vânătoare şi le-au trimes în luptă numai când era absolut necesar. Aceasta este o metodă germană. Germania nu-şi risipeşte materialul uman nici materialul de război. Dar când vine înfârşit ceasul încercării, atunci germanii se prezintă puternici şi tari şi luptă cu cea mai mare îndârjire, fără a ceda.

O INFRANGERE ZDROBITOARE

Berlin, 13 (Rador). — Au trebuit 30 de ore marelui cartier general al forţelor aeriene americane din Anglia pentru a se putea desmetici după grava înfrângere suferită de escadrele de bombardament americane în ultima şi care este cea mai mare bătălie aeriană a acestui război, în urma cărei desmeticiri a dat o declaraţie.

Cu privire la această declaraţie tardivă, cercurile competente germane declară că ea a fost concepută după o reţetă învechită, dar pe care americanii o preferă, după episodul dela Schweinfurt şi care consistă în a transforma propriile pierderi în victorii, metoda pe care englezii au criticat-o de mai multe ori, cu drept cuvânt, şi care chiar în Statele Unite provoacă o accentuată îndoială.

Dealtminteri, după cât se declară aci, aviaţia germană care pune cea mai mare grije când e vorba de a număra victoriile, posedă dovezile cele mai absolute ale succeselor senzaţionale obţinute de ea în bătălia aeriană dela 11 Ianuarie, dovezi care sunt formate de sfărâmăturile Fortăreţelor Sburătoare americane.

Alt asasinat în Franţa

Vichy, 13 (Europapress). — **Victor Basch, fostul preşedinte al ligei franceze pentru dreptul uman şi soţia sa au fost găsiţi asasinaţi Miercuri.**

Cadavrele au fost găsite în departamentul Ain la cca 10 klm. depărtare de Lyon, pe şosea.

Execuţările dela Verona comentate de presa italiană şi germană

Triest, 13 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

Procesul trădătorilor, membri ai fostului Mare Consiliu Fascist, determină fizionomia ziarelor italiene.

Viitorul Italiei, scrie IL GAZZETTINO, impune apărarea curagioasă a tot ceeace poate fi salvat astăzi. Oricine se va face vinovat, va trebui să-şi răscumpere greşelile, fără nici o consideraţie de persoană.

Este limpede, continuă ziarul, că fascismul s'a manifestat de astădată cu o rigoare de fier, căci ceasul deciziei supreme, când se va pune problema de a fi sau de a nu fi, cere aceasta.

Spada justiţiei republicane, încheie IL GAZZETTINO, are un tăiş foarte ascuţit. Acesta va intra în acţiune împotriva oricărei persoane, fără nici o deosebire, care unelteşte împotriva coheziunii republicei. Numai astfel Italia va putea fi salvată.

O SENTINTA DREAPTA

Berlin, 13 (ESS). — Deutscher Politischer Bericht scrie: Sentinţa de condamnare la moarte, între timp executată, la Verona împotriva contelui Ciano, a mareşalului Bono şi împotriva altor fascişti de vază de odinioară, lipăşeşte evenimentele dela 25 Iulie, atât cât dreptatea pământească poate cere ispăşirea. Urmările grozave ale întâmplării de atunci au fost simţite de poporul italian în lunile trecute într'un chip care face din acest timp una din epocile cele mai întunecate ale istoriei italiene.

Nu se ştie dacă ruşinea acestor luni va putea fi spălată vreodată. Pentru aceasta este, în orice caz, nevoe de străduinţele extreme al tuturor italienilor care mai pun vreo valoare pe acest nume. Pentru fascism sentinţa dela Verona înseamnă un act hotărît de auto-epuraţie. De aceea sentinţa trebuia să fie fără nici un fel de compromis aşa precum situaţia în care se găseşte astăzi Italia nu poate fi rezolvată niciodată prin compromisuri ci numai prin hotărîri, care, recunosc fără ezitare adevărul şi faptele.

In interesul adevărului istoric este de regretat faptul că o mare parte a învinuiţilor dela Verona au putut scăpa de braţul răzbunător al dreptăţii şi de aceea au putut fi condamnaţi numai în lipsă. Ar fi stat deasemenea pe banca acuzării acei trădători care, în paza trupelor anglo-americane, deci a duşmanului ţării, încearcă să guste roadele trădării lor. Va veni şi timpul socotelii lor cu ei, deoarece poporul italian este iarăşi stăpân acasă la el.

Generalul Ciacmak a fost scos la pensie

Ankara, 13 (Europapress). Şeful statului major general turc, Ciacmac, a fost scos la pensie, după cum se comunică Miercuri. In locul său, guvernul a numit pe generalul Kjamin Orbay. Generalul Orbay a condus înainte de război misiunea militară turcă din Anglia.

Val de teroare în Italia de Sud

— Numeroşi ofiţeri şi soldaţi aliaţi impuşcaţi de naţionaliştii italieni —

Roma, 13. (tp.)—După cum anunţă „Gazeta del Mezzogiorno" din Bari „asupra teritoriilor italiene din sud ocupate de Aliaţi, s'a desănţuit un val de teroare, care trebue neapărat oprit, scrie ziarul, dacă nu se vrea să se cauzeze „represalii groaznice din partea autorităţilor de ocupaţie.

Uciderea colonelului englez Rycroft la Castelani a rămas până astăzi nepedepsită, cu toate că s'a oferit pentru prinderea criminalului o recompensă de 1 milion lire. Impuşcarea a trei marinari britanici la Ville San Giovanni a rămas şi ea nelămurită. Intr'o singură noapte de Decembrie s'au găsit în diferite localităţi ale Siciliei 19 soldaţi americani ucişi. Populaţia contribue prea puţin la descoperirea autorilor acestor acte teroriste. Ba dimpotrivă se capătă impresia că o organizaţie teroristă est erăspândită peste întregul teritoriu şi că este susţinută în acţiunile ei de populaţie.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

◆ **CRESTINII DE CIRCUMSTANŢA!** Insfârşit a venit, după doi ani de cercetări, în faţa Tribunalului, procesul înşelătoriei cu „creştinarea" în masă a evreilor. 65 de jidovi au fost aduşi în faţa instanţelor penale pentru tentativa de a se transforma peste noapte şi prin fraudă, cu concursul unor preoţi iubitori de arginţi, în creştini.

Preocupaţi să se pună cu orice preţ la adăpost de rigorile legilor antievreeşti, numeroşi jidovi s'au grăbit să invoce protecţia bisericii creştine. Şi cum banul are tentaţia lui magică, doi preoţi calvini, străini nu numai de simţirea românească, dar şi de morala lui Hristos, au înfiripat la iuţeală o fabrică de certificate de creştinare, eliberate ori cărui jidan care plătea. „Noul convertit" nu era numai scutit de neplăcerea tainei botezului, dar era proclamat creştin încă dela naştere. Şi jidovul putea să opună legii un certificat de vechi creştin, care să-l scutească de expropriere, de munca obligatorie şi de orice privaţiune impusă evreimii.

Tarapanaua calvină a fost descoperită. Dar câte alte întreprinderi de acest gen n'au putut fi dibuite. Frenezia încreştinării de circumstanţă a evreilor a fost, în anii trecuţi, generală şi nu era jidov care să nu se dea peste cap pentru a obţine un miraculos certificat de creştin.

Deaceea, cu toate că nimeni n'ar putea să nu recunoască bisericii creştine misionarismul, datoria de a face prozeliţi, ne-am ridicat împotriva creştinării evreilor şi am afirmat — pe vechi experienţe şi pe exemplele vremii noastre — că jidanul rămâne jidan, oricât s'ar boteza şi la trecerea lui la creştinism nu reprezintă decât un camuflaj, o acoperire de circumstanţă.

Procesul care se desbate acum în faţa tribunalului pretinde o măsură de asanare creştină: verificarea tuturor evreilor botezaţi, spre a se vedea în ce condiţii s'a săvârşit creştinarea atâtor mii de evrei cari invocă azi protecţia bisericii lui Hristos.

◆ **DISCUTIA** asupra problemei stilului s'a îmbogăţit cu un nou element. Prietenii Rusiei comuniste cer şi aşteaptă impunerea stilului sovietic. Este inutil să mai spunem că stilul sovietic ar putea consta cel mult într'o absenţă totală a oricărui stil. Lăsând la o parte speculaţiile înregistrăm numai faptul cererii cu insistenţă a introducerii stilului sovietic.

Unde a fost exprimată această dorinţă? In Anglia. In Anglia, unde se semnalează că Uniunea studenţilor comunişti britanici a cerut să fie primită în bloc în sânul partidului laburist; o moţiune în acest sens a fost adoptată în unanimitate la ultima şedinţă, iar comitetul executiv al Uniunii a fost însărcinat să facă tot ce stă în puterea sa pentru a obţine satisfacerea acestei cereri. In Anglia, unde cea mai mare influenţă asupra oamenilor politici şi a vieţii politice o exercită milionarul şi comunistul de salon Michael Foot. In Anglia, unde ziarul „Daily Worker" scrie că cooperarea cu bolşevismul reprezintă pentru poporul englez un izvor de forţă şi de încredere.

In Anglia, aşadar, se va instaura arogant şi dominator stilul sovietic, schimbând faţa străzilor, a oamenilor, a laboratoarelor, a amfiteatrelor şi chiar a saloanelor.

◆ **IN CENTRUL CAPITALEI**, în vecinătatea Teatrului Naţional, urmează să se deschidă un nou local de cinematograf pentru filme în premieră. Amenajată, prin lucrări de transformare interioară, noua sală e integrată într'un imobil vechi ceeace n'ar avea prea multă importanţă dacă lucrările, terminate în parte, ar prezenta toată garanţia necesară.

Fără să fie nevoe de transformări de mare lux, şi costisitoare ca în cazul cinematografului „Fantasio", din str. Batiste, în care s'au investit, aproximativ 20 milioane, noua sală, fără prea mari pretenţiuni, ar putea servi, totuşi, foarte bine destinaţiei ce i se dă.

Cum însă, am avut prilejul să vizităm noua sală în cursul lucrărilor, atragem atenţiunea celor în drept asupra balconului construit în interior pentru sporirea capacităţii de locuri. Acest balcon, întins pe o mare suprafaţă, aproape două treimi din suprafaţa totală a sălii, are o lăţime de aproximativ 20 metri, fără absolut niciun punct de sprijin central, afară de cei doi pereţi laterali ai sălii.

Oricare ar fi materialul din care ar fi construit planşeul respectiv — oricât de gros — şi nu e cazul — ar fi betonul armat, — planşeul, încărcat la limită, poate oricând să provoace o nenorocire prin prăbuşirea lui în lipsa măcar a unui singur stâlp de susţinere.

Cum nu poate fi vorba decât de o economie de material, credem că o elementară măsură de prevedere din partea organelor de control ale serviciilor de arhitectură dela Primăria Capitalei, ar putea evita o eventuală catastrofă nedorită de nimeni.

Nu ştim şi nici nu interesează cine sunt proprietarii sau antreprenorii nouei săli. Ceeace însă, interesează e ca, prin insuficienţe de construcţie, să nu se producă nenorociri ale cărei proporţii nu se pot prevedea şi cari pot fi, dealtfel, uşor înlăturate. Şi numai pentru aceasta credem necesară o îndeaproape examinare a lucrărilor de către cei în drept.

*

Roma, 12 (Europapress).— Spre mijlocul lunei Ianuarie Palazzo Madama, sediul de până acum al senatului dizolvat în Septembrie 1943 şi Palazzo Montecitorio, sediul camerei corporaţiilor dizolvat încă în luna Iulie a anului trecut, îşi vor închide definitiv porţile.

Personalul ambelor camere vor pleca din Roma în Italia de Nord. In acelaş timp vor fi mutate şi arhiva, biblioteca şi secretariatele generale.

Focarele de lup... depe frontul răsărit...

— La sud-vest de Kiev trupele ger... înaintează pe toată linia —

Berlin, 13 (Europapress). — **Din cele 2000 tancuri pe cari le-au pierdut sovieticii dela începutul ofensivei lor de iarnă, 933 tancuri au fost distruse în spaţiul Vitebsk. Cele mai crâncene lupte din ultimul timp s'au dat însă în regiunea Kirovograd. Din acest sector s'au anunţat 266 tancuri distruse în numai 5 zile pe lângă tunuri şi alt material de război.**

Luptele de pe frontul de Est sunt caracterizate ca şi în zilele anterioare de centrele de gravitate cunoscute unde continuă luptele extrem de grele. Unele formaţiuni sovietice au întreprins un atac asupra nodului ucrainean de Vest de cale ferată Sarny însă locul principal îl deţine din nou locul străpungerei la Vest de Jitomir. Aci se duc actualmente lupte grele. Celelalte sectoare de unde se anunţă lupte grele şi neîntrerupte, sunt în Crimeea, la capul de pod de la Nord de Kerci, unde trupele germane duc actualmente lupte grele efectuând atacuri violente şi eficace. Alte centre de gravitate mai sunt regiunile la Sud şi la Vest de Dniepropetrovsk, la Kirovograd şi în spaţiul la Vest de Cerkassy şi la Sud-Vest de Kiev. TRUPELE GERMANE CARI AU FOST INCERCUITE ACI IN ULTIMELE ZILE DE SOVIETICI, AU REUŞIT, IMPREUNA CU REZERVELE GERMANE PUSE IN LUPTA, SA STRAPUNGA CERCUL ŞI SE GASESC ACUM CU ALTE FORMAŢII GERMANE IN INAINTARE PE TOATA LINIA.

Din regiunea muntoasă a Pripetului şi din spaţiul la Sud-Est de Vitebsk, unde se dau acum lupte grele, precum şi din sectorul dela Nord de Nevel, nu s'au mai primit ştiri noui.

PE FRONTUL ITALIAN

In sectorul de Vest al frontului din Italia de Sud, armata a 5-a americană face acum eforturi intense de a pătrunde mai departe în spaţiul Cervaro dinaintea muntelui Cassino. După ce localitatea a fost evacuată de germani după lupte crâncene pentru fiecare casă, generalul Clark a întreprins o acţiune la Sud de râul Garigliano, care i-a produs însă tot atâtea pierderi grele ca şi luptele din Cervaro. Forţele americane urmau să sprijine aci o încercare de străpungere. la Cervaro, au ajuns însă într'un câmp minat şi au fost decimate de un foc concentric şi foarte puternic al bateriilor germane din munţii de pe coastă. Pe fâşia frontului de numai 25 klm. lăţime s'au dat lupte foarte ... du-se în luptă ...

Pe partea fr... Adriatica se a... rând un nou a... americanilor. Co... pilului Montgome... armatei a 8-a, ... atacurile lor cu ... rări de material... serva acum mar... armate inamic... noaşterile aerie... că inamicul va ... în primul rând... canadiană de ... 4-a brigadă de ... divizie indiană, ... de infanterie nea... 1-a divizie aeria...

Comunicatul ofi... asupra bombardării ...

SOFIA, 13 (Europapress). — **Despre atacul aerian anglo-american de Luni deasupra Sofiei s'a comunicat oficial următoarele:**

„La 10 Ianuarie inamicul a efectuat un atac aerian asupra capitalei Bulgariei, în urma căruia au ... ferit centrul oraşu... cartiere de locuin... lovite locuinţe, ... rici, şcoli, etc. In ... ceasta au mai ... unele legaţii. Pop... a avut numeroase ...

Acţiuni de epura... prin localurile din Lon...

Stockholm, 13 (ESS). — Chiar acum câtva timp Scotland Yard-ul a întreprins, după o ştire din Londra a ziarului „Nya Daglight Allehanda", o mare acţiune de epuraţie.

Presa şi o serie întreagă de asociaţii arătaseră că Picadilly ar fi „un scandal al războiului". Acolo se iviseră un număr foarte mare de cluburi de noapte cu reputaţie îndoelnică şi de ... parties", care era... zionate de trafican... cool, ce-şi instalase... rul în Eastend, cu ... naturat.

Acest acool ave... de Whisky, dat... tratări chimice. ... de noapte şi Bo... au fost închise ... dintre care 6 de la ... rie 1944.

Mesajul d-lui Roosev... aspru criticat de opozi...

Chicago, 13 (Europapress) **Mesajul d-lui Roosevelt către congres şi-a găsit ecoul în criticile aspre ale preşedintelui partidului republican, Harriman Spengler, care a acentuat la Chicago că preşedintele duce în tolul unei lupte pe viaţă şi pe moarte a naţiunei o politică ineficace în probleme atât de importante ca hrana, salariile, preţurile şi impozitele.**

„Washington Star" din Chicago anunţă că în acelaşi formă a fost desemnată şi noua lege propusă pentru impozite de consilierul fiscal al tezaurului, Randolph Paul, care a declarat că aceasta este o măsură pentru a pune banii publici la dispoziţie pentru binele profitorilor de pe urma războiului şi alţi asemenea oameni. D. Randolph Paul şi-a exprimat de curând dorinţa de a renunţa la activitatea sa la tezaur şi a se stabili din nou la New-York în calitate de consilier fiscal.

URMĂRILE GREVELOR

Washington, 13 (Europapress). — Propunerea d-lui Roosevelt de a introduce un serviciu obligatoriu naţional dovedeşte că preşedintele este de aceeaşi părere ca şi şeful său de stat major, generalul Marshall, că grevele recente au amânat victoria cu luni de zile", scrie ziarul oficios „Army and Navy Journal".

Printr'o lege a muncii obligatorii ar fi posibil a obliga bărbaţi şi femei la lucru aşa că nu ar mai surveni greve.

„Faptul că d. Roosevelt, care a fost până de curând contra introducerei muncii obligatorii, şi-a schimbat atât de brusc părerea, este un indiciu", spune ... consecinţele mate... rale ale grevelor ... mai mari decât ... general şi că exist... văr o stare naţiona...

CONDUCATORII SIN... IMPOTRIVA MU... OBLIGATO...

Vashington, 13 (... press). — Conduc... dicali americani ... facă opoziţie contr... nerei d-lui Roosevelt ... troduce munca obl... D. William Green, p... tele asociaţiei AFL ... Murray, preşedintele ... ţiei CIO, au declarat ... seara că nu s'a schim... mic în atitudinea lor ... ţionistă contra planul... Roosevelt.

Ei au dat această ... ţie după o conferinţă ... mult de o oră cu p... tele Roosevelt.

Şase tineri englez... aruncă în aer administraţia unei fabrici din Gla...

Geneva, 13. (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

După cum anunţă ziarele londoneze, şase tineri englezi, în vârstă de 17 şi 19 ani, au aruncat o bombă în marea sală a clădirii în care se află administraţia lui „Imperial Chimical Industries" din Glasgow.

Bomba a făcut explozie, distrugând întregul imobil.

Agenţii dela ... land Yard" au ... cat rezerva de ... explozive aflat... pra tinerilor cri...

Alte arestări ... minente.

Tipografia Societăţii Anonime „Universul" Bucureşti România